Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 4 23 JANUARI 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

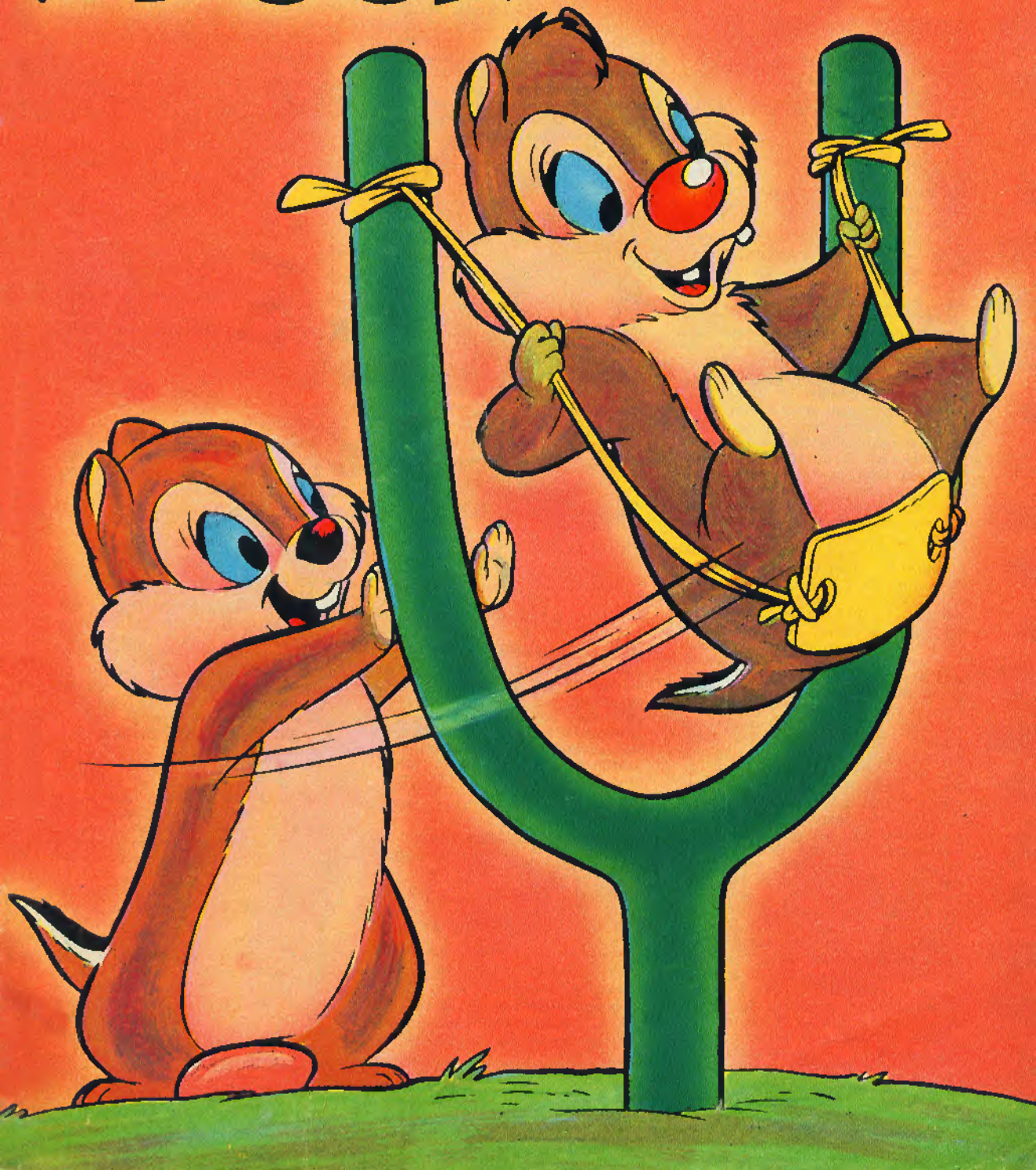

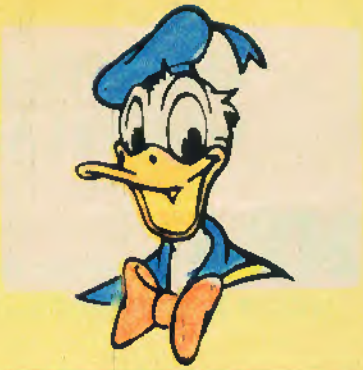

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Ik liep gisteren wat door het winterse bos te zwerven, toen ik daar de drie biggetjes tegenkwam, die een grote slee bij zich hadden.
„Zo, jongens!" zei ik, „trekken jullie er 'ns op uit?"
„Ja, maar we gaan niet sleeën, Oom Donald," antwoordde Knor. „We moeten naar de stad om inkopen te doen. We hebben haast niets meer in huis!"
„Maar waarom hebben jullie deze weg genomen?" vroeg ik verbaasd. „Zo kom je precies langs het huis van de grote Boze Wolf."
„Dat hebben we expres gedaan," zei Knor. „Wacht U maar 'ns eventjes, dan zult u wat zien."
Ik was nieuwsgierig en liep met ze mee. Op een gegeven moment kwamen ze bovenop een heuvel. Knir en Knar bleven verschrikt staan.... onder aan de heuvel aan de rand van een dichtgevroren meertje stond de wolf. „Doorlopen, jongens!" zei Knor. „Doe maar net alsof er niets aan de hand is!" Met bibberende knietjes sukkelden de twee biggetjes de heuvel af, terwijl Knor een sneeuwbal begon te maken. De wolf grijnsde en likte z'n lippen af. „Ha! Ze lopen recht in m'n armen en die Knor is me aan aan 't sneeuwballen zonder er iets aan te doen! Ik had niet gedacht dat het zo gem...."
Op dat moment stokte de adem in z'n keel, z'n hart sloeg over van schrik, want Knor had zo'n sneeuwbal de heuvel afgerold.... de bal werd steeds groter en kwam recht op hem af.
„Help!" brulde hij, probeerde weg te springen, maar.. WOMP! De sneeuwbal botste tegen hem op en daar ging hij, spartelend en kronkelend over de grond, het ijs op dat nog niet zo héél sterk was, zodat hij even later tot z'n middel in het koude water stond! Terwijl hij bibberend de kant opkrabbelde, renden de biggetjes langs hem heen naar de stad. Boos keek hij ze na en gromde: „Ik.... k-krijg jullie.... BRRR!.... n-nog wel!" en mopperend verdween hij in z'n huisje, waar Wolfje, die alles had gezien, al met een warme kruik klaarstond. **OOM DONALD**

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 49.

1e prijs: A. Besselink, **Amsterdam.**
2e prijs: P. v. d. Bos, **Opperdoes.**
3e t/m 12e prijs: Tonnie Langenhof, **Steenderen**; Ton Egberink, **Amstelveen**; Johnny Lernussa, **Vaassen**; Jantje v. d. Burgt; **Driebergen**; P. Kokke, **Aerdenhout**; J. Yvan, **Kessel (Blg.)**; J. Cratsborn, **Heugem**; Loeve, **Alphen a. d. Rijn**; Trix Valk, **Klaaswaal**; Leni Schuurmans, **Orthen.**
13e t/m 22e prijs: Anita Haitsma, **Den Haag**; Hans Hofman, **Eindhoven**; Riekie Duitshof, **Varsseveld**; Bram de Pijper, **R'dam**; Anneke v. d. Rottem, **De Kwakel**; Tineke Jullens, **Leeuwarden**; Sjaak v. Dijk, **Maasdijk**; Maatje de Nooyer, **Arnemuiden**; W. Cusiel, **Oosterhogebrug**; Rob Meyers, **Oostvoorne.**

De oplossing van prijsvraag no. 2 luidt: **KLEIN DUIMPJE.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Als er nog jongens en meisjes zijn, die mij nog nooit geschreven hebben, laten die het dan eens gauw doen! Ik reken er op, hoor! Jullie weten allemaal mijn adres toch wel? Het is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en voor de jongens en meisjes in België: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres!

ANTOON THOMAS, BLEIJERHEIDE. Wat een leuke groet hebben jullie daar bij de mijn, Antoon! Vier gestrekte vingers, één voor hulpvaardigheid, één voor betrouwbaarheid, één voor netheid en één voor beleefdheid.... zo wordt je iedere keer dat je de groet brengt aan deze dingen herinnerd!
RIEKJE EHRICH, UTRECHT. Nou, de laatste tijd heb je geen klagen gehad, hè? Er hebben zoveel verhalen in ons Vrolijk Weekblad gestaan, waarin Goofy z'n avonturen beleefde, dat je je hart er aan hebt kunnen ophalen! Schrijf je me gauw weer 'ns?
RENEE VAN HENSBERGEN, AMSTERDAM. Wat heb je dat knap gedaan, Renée, dat enorme gedicht wat je me stuurde! Ik vond het heel leuk dat de beginletters van de regels een zin vormden: Donald Duck dat moet je lezen! Ik weet zeker dat iedere jongen en ieder meisje in Nederland en in België het met je eens is!
WIESKE VAN RAAMSDONK, VALKENBURG. Met het beroep van kinderverzorgster heb je een mooie keus gedaan, Wieske. Het zal je waarschijnlijk niet meevallen, maar meestal is het toch zo dat een beroep, waar je moeite voor moet doen om het goed uit te oefenen, meer voldoening geeft dan een, dat je niet zoveel inspanning kost. Veel succes, hoor!

in Nederland woont aan: **Donald Duck, Posthus 792, Amsterdam**; als je in België woont aan: **Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19.**

Vermeld duidelijk je naam en adres op je kaart en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 4". Veel succes, allemaal!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 4

Welk bekend spreekwoord wordt door deze rebus voorgesteld? Om je een beetje op weg te helpen vertellen wij je er bij dat dit spreekwoord uit vijf woorden bestaat. Schrijf de oplossing van deze rebus op een briefkaart en stuur die voor 26 januari als je

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs een „Donald Duck" vulpotlood.

WALT DISNEYS

OMA DUCK

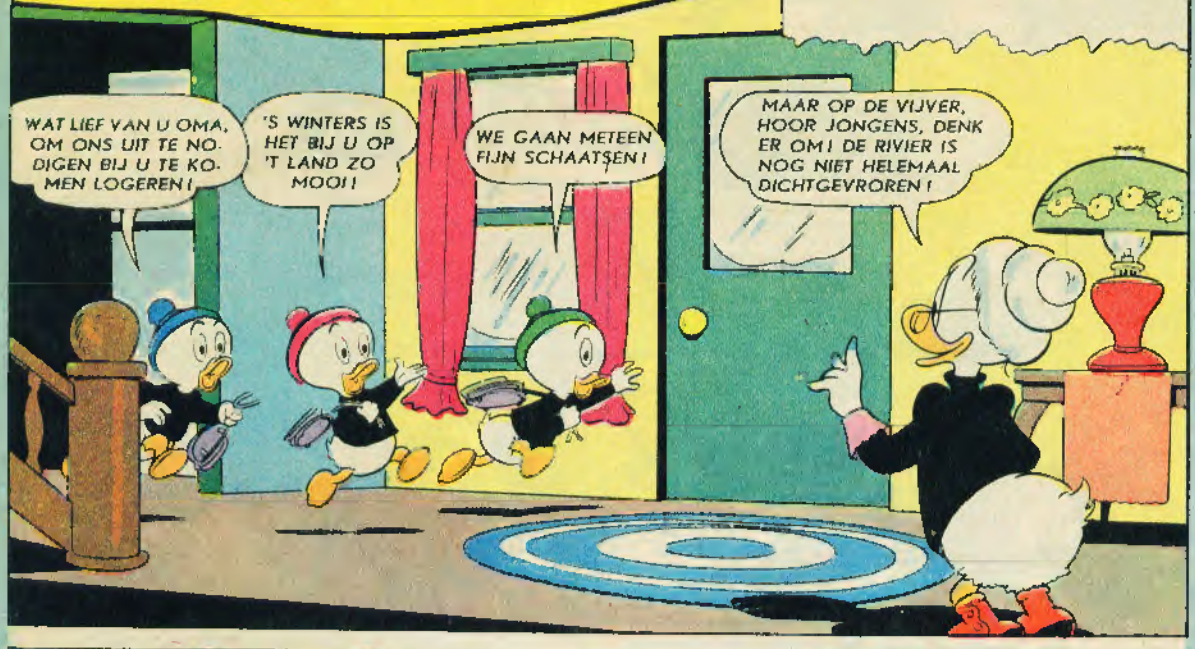

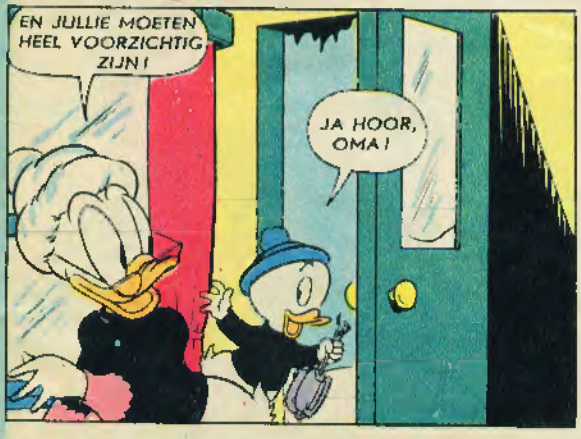

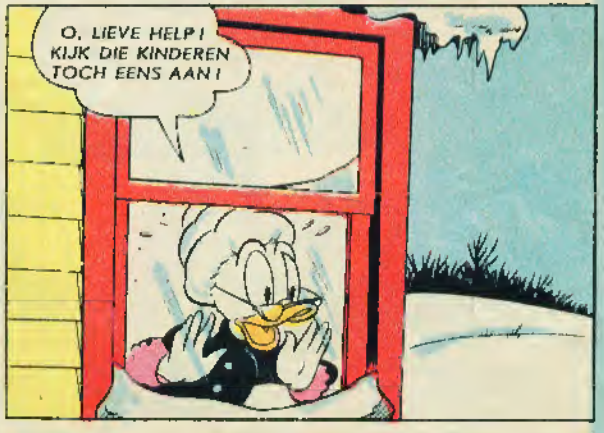

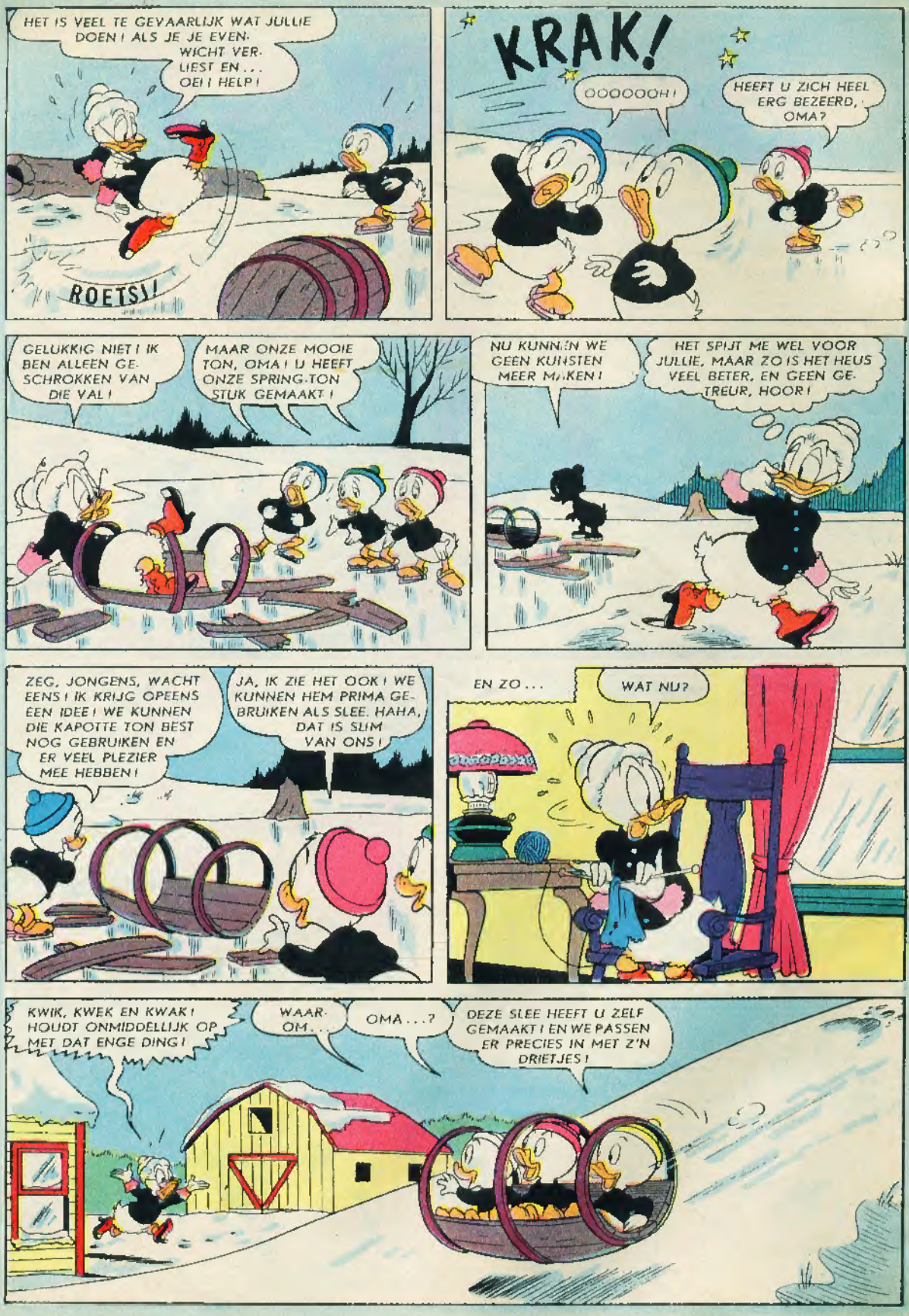
HET IS VEEL TE GEVAARLIJK WAT JULLIE DOEN! ALS JE JE EVENWICHT VERLIEST EN... OEI! HELP!
ROETS!
KRAK!
OOOOOOH!
HEEFT U ZICH HEEL ERG BEZEERD, OMA?
GELUKKIG NIET! IK BEN ALLEEN GESCHROKKEN VAN DIE VAL!
MAAR ONZE MOOIE TON, OMA! U HEEFT ONZE SPRINGTON STUK GEMAAKT!
NU KUNNEN WE GEEN KUNSTEN MEER MAKEN!
HET SPIJT ME WEL VOOR JULLIE, MAAR ZO IS HET HEUS VEEL BETER, EN GEEN GETREUR, HOOR!
ZEG, JONGENS, WACHT EENS! IK KRIJG OPEENS EEN IDEE! WE KUNNEN DIE KAPOTTE TON BEST NOG GEBRUIKEN EN ER VEEL PLEZIER MEE HEBBEN!
JA, IK ZIE HET OOK! WE KUNNEN HEM PRIMA GEBRUIKEN ALS SLEE. HAHA, DAT IS SLIM VAN ONS!
EN ZO...
WAT NU?
KWIK, KWEK EN KWAK! HOUDT ONMIDDELLIJK OP MET DAT ENGE DING!
WAAROM...
OMA...?
DEZE SLEE HEEFT U ZELF GEMAAKT! EN WE PASSEN ER PRECIES IN MET Z'N DRIETJES!

KRAK!
AU!
WE ZIJN TEGEN EEN STEEN AANGEBOTST!

DAT IS UW SCHULD! ALS U ONS NIET HAD TOEGEROEPEN HADDEN WE BETER OPGELET!
IK BEN BLIJ DAT JULLIE ER ZO GOED ZIJN AFGEKOMEN!

NU ONZE SLEE STUK IS IS ER HELEMAAL NIETS MEER OVERGEBLEVEN!
WAAROM GAAN JULLIE TOCH NIET EEN MOOIE SNEEUWPOP MAKEN? DAT IS OOK LEUK EN HET IS HELEMAAL NIET GEVAARLIJK!

EEN SNEEUWPOP MAKEN! WAT ZEG JE DAARVAN? HOE KOMT ZE OP 'T IDEE! DIE OUDE DAMES WETEN NIET WAT SPORT IS!
DAT MOET JE NIET ZEGGEN! ZE LEVERT ONS VOORTDUREND NIEUWE SPORTAPPARATEN, WAAR OF NIET?

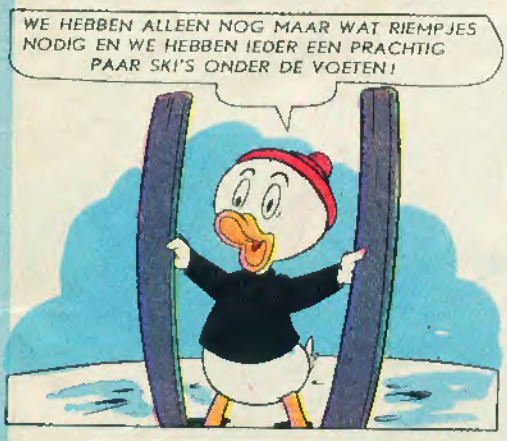
WE HEBBEN ALLEEN NOG MAAR WAT RIEMPJES NODIG EN WE HEBBEN IEDER EEN PRACHTIG PAAR SKI'S ONDER DE VOETEN!

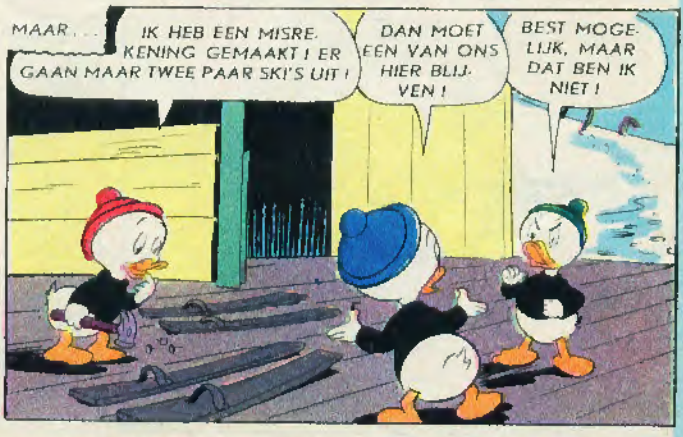
MAAR...
IK HEB EEN MISREKENING GEMAAKT! ER GAAN MAAR TWEE PAAR SKI'S UIT!
DAN MOET EEN VAN ONS HIER BLIJVEN!
BEST MOGELIJK, MAAR DAT BEN IK NIET!

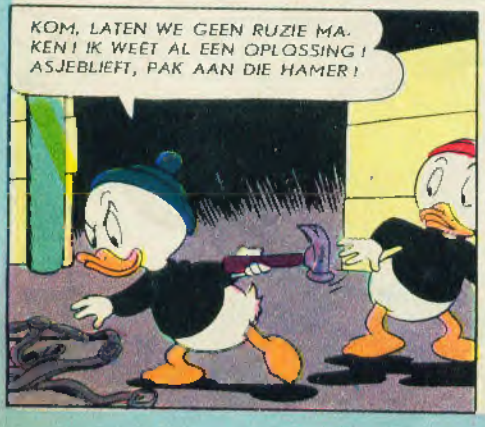
KOM, LATEN WE GEEN RUZIE MAKEN! IK WEET AL EEN OPLOSSING! ASJEBLIEFT, PAK AAN DIE HAMER!

NOU, GAAT IE FIJN ZO OF NIET? HAHAHAHA!
PRIMA! DIT IS EEN NIEUWE TAK VAN SPORT!
MAAR BLIJVEN JULLIE DICHT BIJ ELKAAR, HOOR! ANDERS KOM IK IN HELE GROTE MOEILIJKHEDEN!

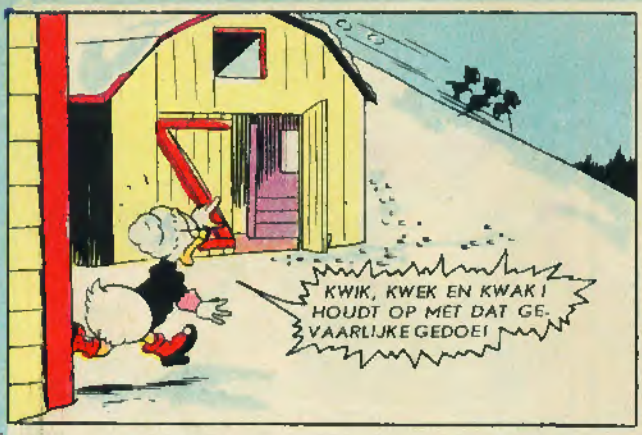
KWIK, KWEK EN KWAK! HOUDT OP MET DAT GEVAARLIJKE GEDOE!

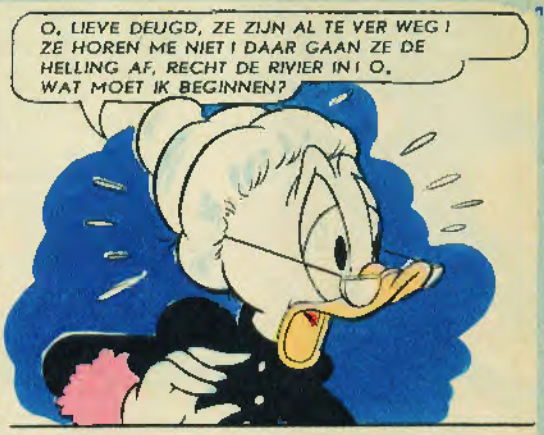
O, LIEVE DEUGD, ZE ZIJN AL TE VER WEG! ZE HOREN ME NIET! DAAR GAAN ZE DE HELLING AF, RECHT DE RIVIER IN! O, WAT MOET IK BEGINNEN?

EN IK KAN ZE LOPEND OOK NIET BERIJKEN! IK ZAK TOT OVER M'N KNIEËN IN DE SNEEUW!

HM... ALS IK DIE BAK DAAR NU EENS NAM EN DAAR IN GING ZITTEN... DAN ZOU IK ZE MISSCHIEN TOCH KUNNEN INHALEN EN WAARSCHUWEN!

O, WAT LEUK! WAT GAAT DAT HEERLIJK! DAT DOET ME WEER DENKEN AAN M'N KINDERJAREN! ZO ZAL IK ZE EEN-TWEE-DRIE HEBBEN INGEHAALD! JOEHOEOEOE!

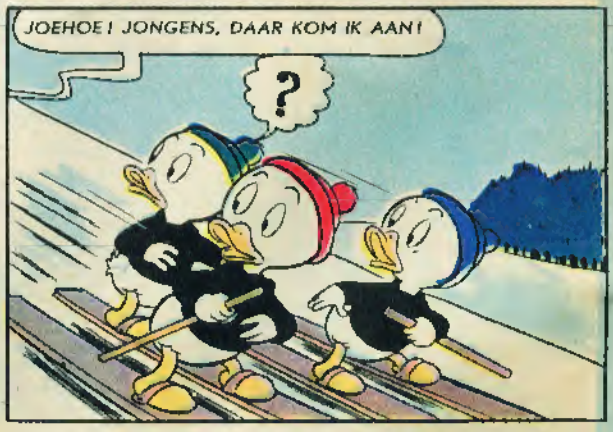
JOEHOE! JONGENS, DAAR KOM IK AAN!
?

NEE MAAR, DAAR GAAT OMA!
WAT HEEFT DIE NU VOOR KUREN?
HELP! HELP! IK KAN NIET STOPPEN! IK HEB GEEN REM! HELP! HELP!
ZOEF!

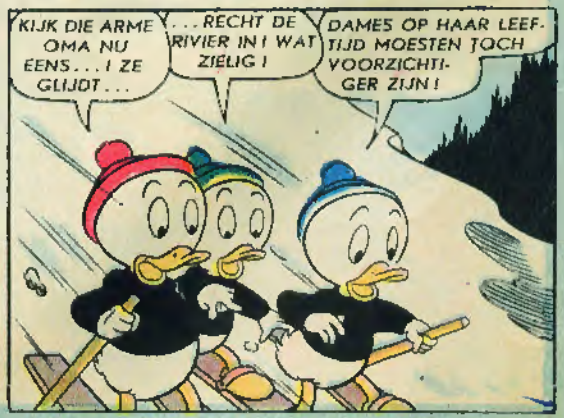
KIJK DIE ARME OMA NU EENS... ZE GLIJDT...
...RECHT DE RIVIER IN! WAT ZIELIG!
DAMES OP HAAR LEEFTIJD MOESTEN TOCH VOORZICHTIGER ZIJN!

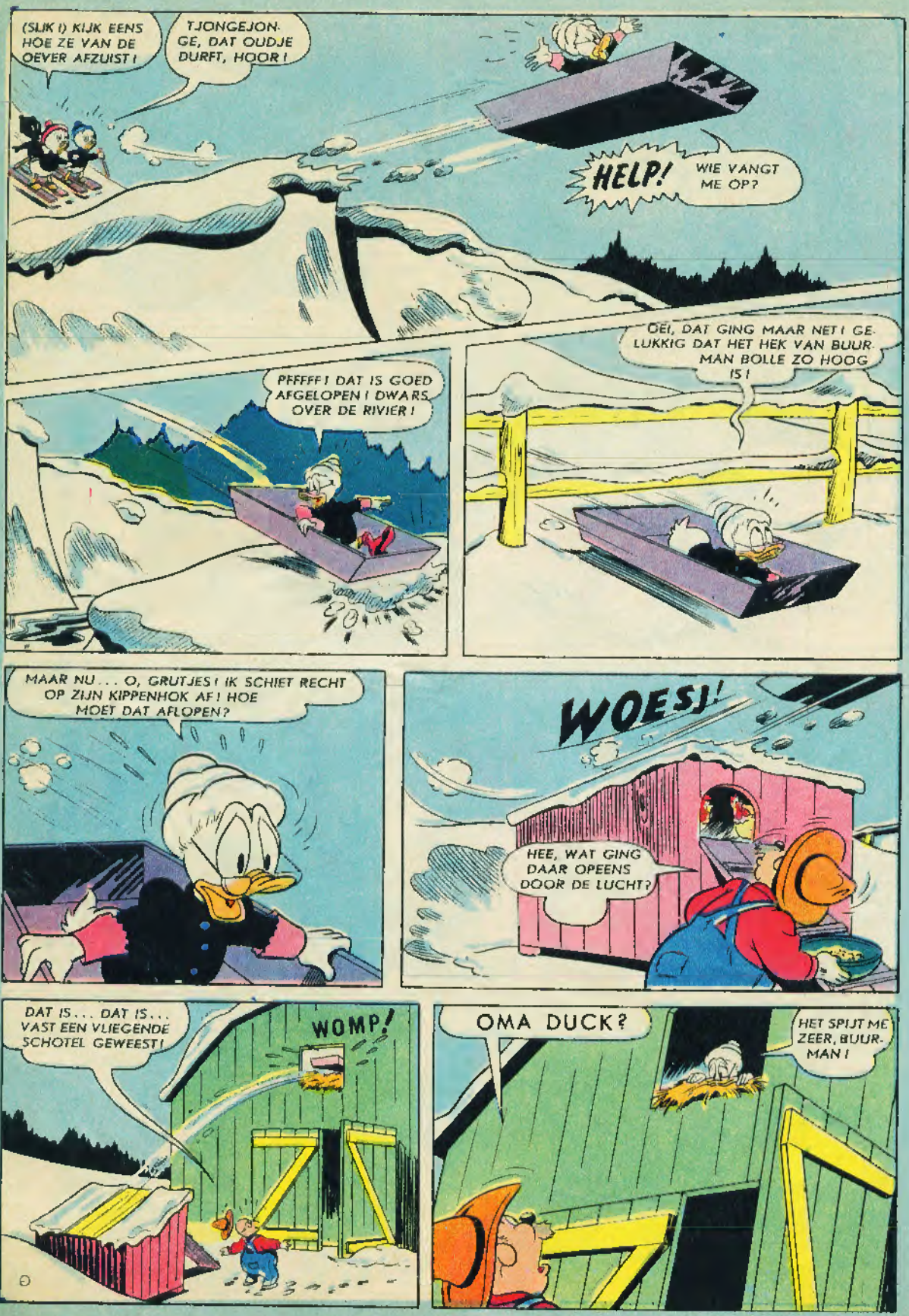
(SLIK !) KIJK EENS HOE ZE VAN DE OEVER AFZUIST !
TJONGEJONGE, DAT OUDJE DURFT, HOOR !
HELP!
WIE VANGT ME OP?
PFFFFF ! DAT IS GOED AFGELOPEN ! DWARS OVER DE RIVIER !
OEI, DAT GING MAAR NET ! GELUKKIG DAT HET HEK VAN BUURMAN BOLLE ZO HOOG IS !
MAAR NU . . . O, GRUTJES ! IK SCHIET RECHT OP ZIJN KIPPENHOK AF ! HOE MOET DAT AFLOPEN?
WOESJ!
HEE, WAT GING DAAR OPEENS DOOR DE LUCHT?
DAT IS . . . DAT IS . . . VAST EEN VLIEGENDE SCHOTEL GEWEEST!
WOMP!
OMA DUCK?
HET SPIJT ME ZEER, BUURMAN !

OMA DUCK ! U BENT TOCH EIGENLIJK TE OUD VOOR ZULKE GEVAARLIJKE SPELLETJES !
IK . . . IK . . . (SLIK) WILDE ALLEEN DE JONGENS EVEN WAARSCHUWEN !
O, LIEVE HELP ! OPEENS HERINNER IK MIJ DAT ZE VLAK ACHTER ME WAREN TOEN IK OVER DE RIVIER HEEN VLOOG !
IK ZIE ZE NERGENS ! ALS ZE MAAR NIET . . .
ALLEEN DE SKI'S LIGGEN IN 'T WATER !
IK MOET ZE ONMIDDELIJK REDDEN !
OMA ! OMA ! OMA !
?!
PLONS !
IK DACHT DAT JULLIE IN DE RIVIER WAREN GEVALLEN. IK ZAG JULLIE SKI'S DRIJVEN EN . . .
MAAR OMA, WE ZIJN ER NATUURLIJK AFGESPRONGEN, TOEN WE ZAGEN DAT ER ONGELUKKEN DREIGDEN TE GEBEUREN !
WAT HAD U DAN GEDACHT ?
U ZEGT TOCH ZELF ALTIJD DAT VOORZICHTIGHEID DE MOEDER IS VAN DE PORCELEINKAST ! DUS . . .
PFFF ! BRRR ! DANK JE WEL, JONGENS ! BRRR ! WAT IS 'T WATER KOUD !

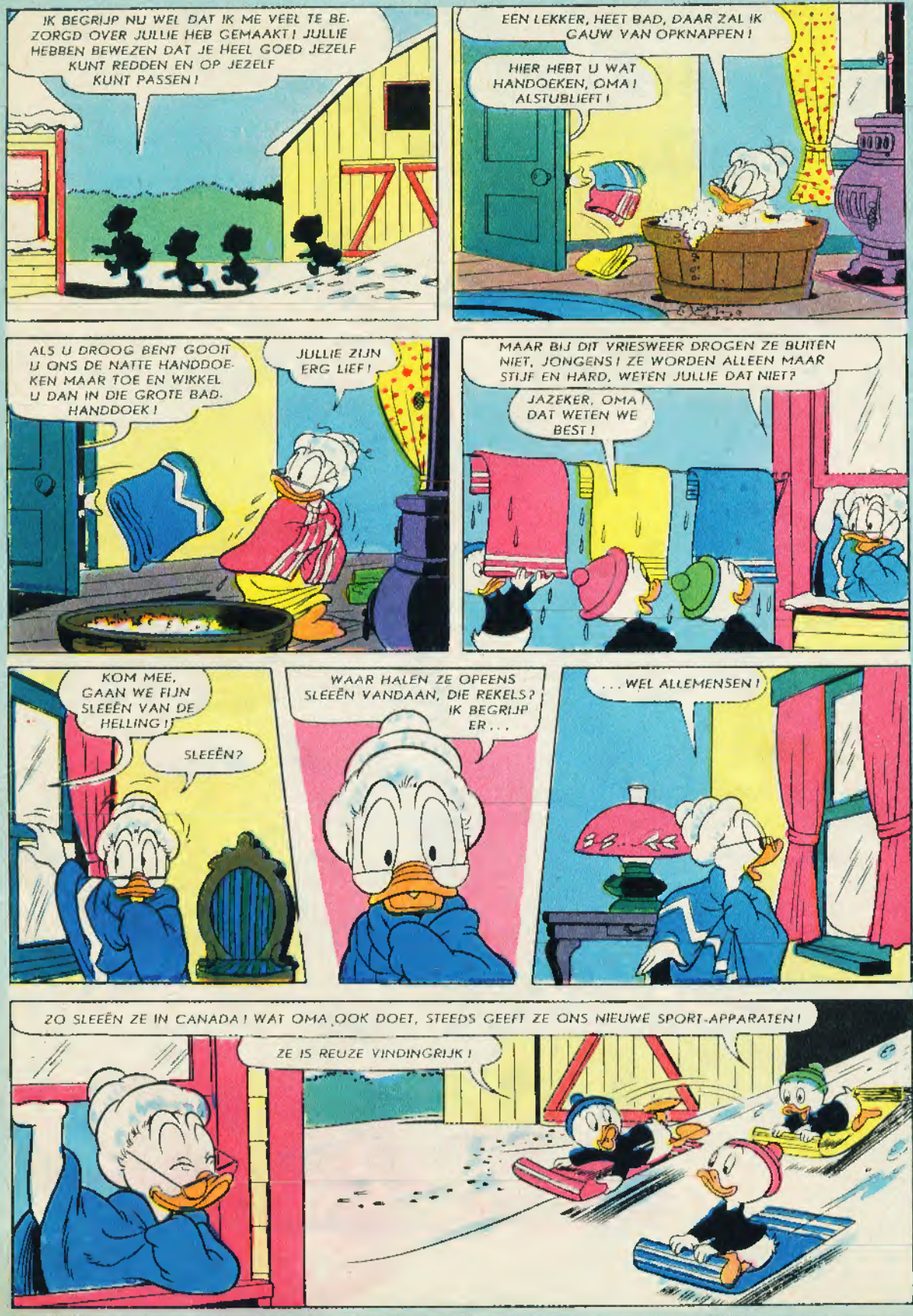
IK BEGRIJP NU WEL DAT IK ME VEEL TE BEZORGD OVER JULLIE HEB GEMAAKT! JULLIE HEBBEN BEWEZEN DAT JE HEEL GOED JEZELF KUNT REDDEN EN OP JEZELF KUNT PASSEN!
EEN LEKKER, HEET BAD, DAAR ZAL IK GAUW VAN OPKNAPPEN!
HIER HEBT U WAT HANDOEKEN, OMA! ALSTUBLIEFT!
ALS U DROOG BENT GOOIT U ONS DE NATTE HANDDOEKEN MAAR TOE EN WIKKEL U DAN IN DIE GROTE BAD-HANDDOEK!
JULLIE ZIJN ERG LIEF!
MAAR BIJ DIT VRIESWEER DROGEN ZE BUITEN NIET, JONGENS! ZE WORDEN ALLEEN MAAR STIJF EN HARD, WETEN JULLIE DAT NIET?
JAZEKER, OMA! DAT WETEN WE BEST!
KOM MEE, GAAN WE FIJN SLEEËN VAN DE HELLING!
SLEEËN?
WAAR HALEN ZE OPEENS SLEEËN VANDAAN, DIE REKELS? IK BEGRIJP ER...
...WEL ALLEMENSEN!
ZO SLEEËN ZE IN CANADA! WAT OMA OOK DOET, STEEDS GEEFT ZE ONS NIEUWE SPORT-APPARATEN!
ZE IS REUZE VINDINGRIJK!

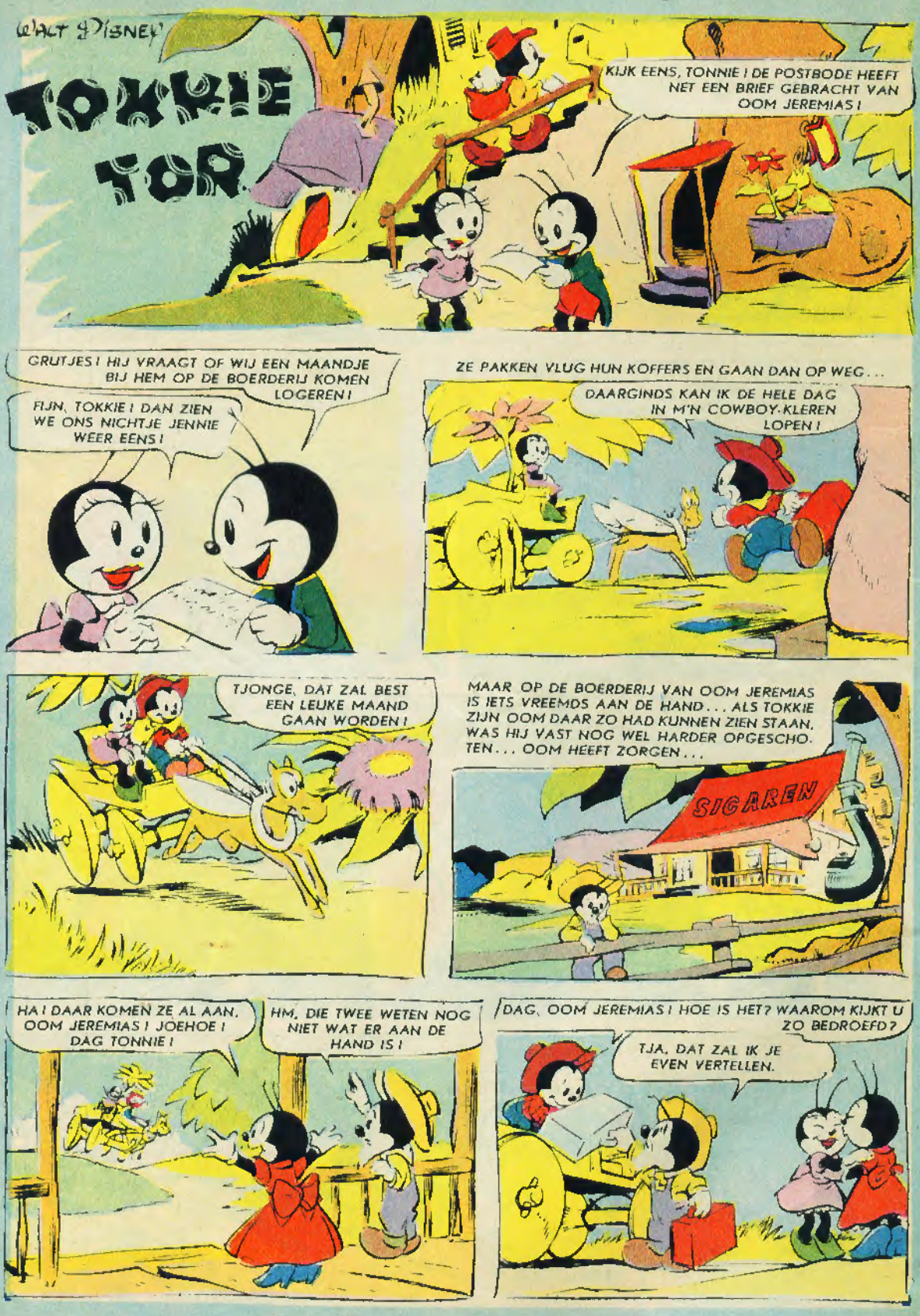
Walt Disney
TOKKIE TOR
KIJK EENS, TONNIE ! DE POSTBODE HEEFT NET EEN BRIEF GEBRACHT VAN OOM JEREMIAS !
GRUTJES ! HIJ VRAAGT OF WIJ EEN MAANDJE BIJ HEM OP DE BOERDERIJ KOMEN LOGEREN !
FIJN, TOKKIE ! DAN ZIEN WE ONS NICHTJE JENNIE WEER EENS !
ZE PAKKEN VLUG HUN KOFFERS EN GAAN DAN OP WEG . . .
DAARGINDS KAN IK DE HELE DAG IN M'N COWBOY-KLEREN LOPEN !
TJONGE, DAT ZAL BEST EEN LEUKE MAAND GAAN WORDEN !
MAAR OP DE BOERDERIJ VAN OOM JEREMIAS IS IETS VREEMDS AAN DE HAND . . . ALS TOKKIE ZIJN OOM DAAR ZO HAD KUNNEN ZIEN STAAN, WAS HIJ VAST NOG WEL HARDER OPGESCHOTEN . . . OOM HEEFT ZORGEN . . .
SIGAREN
HA ! DAAR KOMEN ZE AL AAN, OOM JEREMIAS ! JOEHOE ! DAG TONNIE !
HM, DIE TWEE WETEN NOG NIET WAT ER AAN DE HAND IS !
DAG, OOM JEREMIAS ! HOE IS HET ? WAAROM KIJKT U ZO BEDROEFD ?
TJA, DAT ZAL IK JE EVEN VERTELLEN.

TOEN IK DEZE BOERDERIJ KOCHT, HAD IK NIET GENOEG GELD OM HEM HELEMAAL INEENS TE BETALEN. NU KOMT VOLGENDE WEEK SAM WORMSTEEK...

... DE REST HALEN, MAAR IK HEB 'T NIET!
D-DAN WORDT U UIT UW BOERDERIJ G-EZET!!

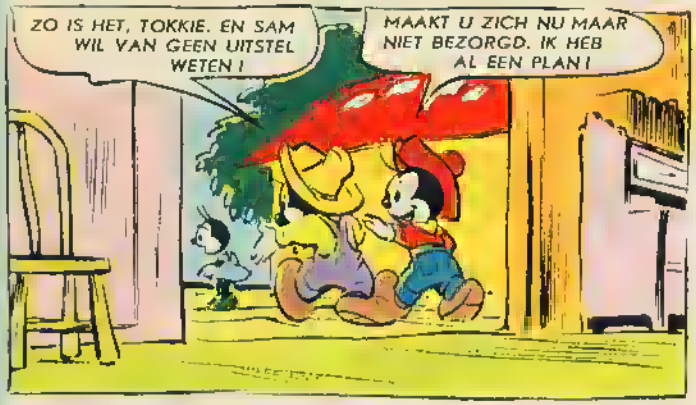
ZO IS HET, TOKKIE. EN SAM WIL VAN GEEN UITSTEL WETEN!
MAAKT U ZICH NU MAAR NIET BEZORGD. IK HEB AL EEN PLAN!

MORGEN WORDT DE RODEO GEHOUDEN, DAT GROTE COWBOY-FEEST MET ALLERLEI WEDSTRIJDEN... DE EERSTE PRIJS IS EEN HELEBOEL GELD! IK GA MET IEDERE WEDSTRIJD MEEDOEN, DAN WIN IK VAST WAT!

JA MAAR, TOKKIE, LUISTER EENS! JIJ KUNT TOCH NIET TEGEN DIE COWBOYS OP! DIE KUNNEN AL DIE DINGEN VEEL BETER DAN JIJ!

TONNIE HEEFT GELIJK, JONG. ALS JE MORGEN IETS HAD WILLEN WINNEN, ZOU JE TWEE MAANDEN GELEDEN AL MET OEFENEN BEGONNEN MOETEN ZIJN!

DAT IS ONZIN! IK KAN HET BEST! JULLIE WETEN DAT IK VORIG JAAR OOK AAN DE RODEO HEB MEEGEDAAN! EN HET GING NOG NIET EENS ZO GEK!

KIJK MAAR 'NS! IK WEET NOG BEST HOE IK EEN STIER MOET VANGEN EN HOE IK OP ZO'N WILD PAARD MOET RIJDEN, HOOR!

DE VOLGENDE OCHTEND, ALS DE HAAN KRAAIT EN DE ZON NOG MAAR NET OP IS, GAAN ZE MET Z'N VIEREN IN DE KAR NAAR DE STAD...

IK BEN REUZE ZENUWACHTIG, TOKKIE!

WEES MAAR NIET BANG, IK GA HET WINNEN!

HET HELE STADJE IS IN FEESTSTEMMING, KLEURIGE SPANDOEKEN HANGEN IN DE STRATEN!

OVERAL VANDAAN KOMEN DE MENSEN HIER NAAR TOE OM NAAR DE RODEO TE KIJKEN!

ZOALS IEDER JAAR BEGINT HET FEEST MET EEN GROTE OPTOCHT, WAARIN ALLE DEELNEMERS MEERIJDEN...

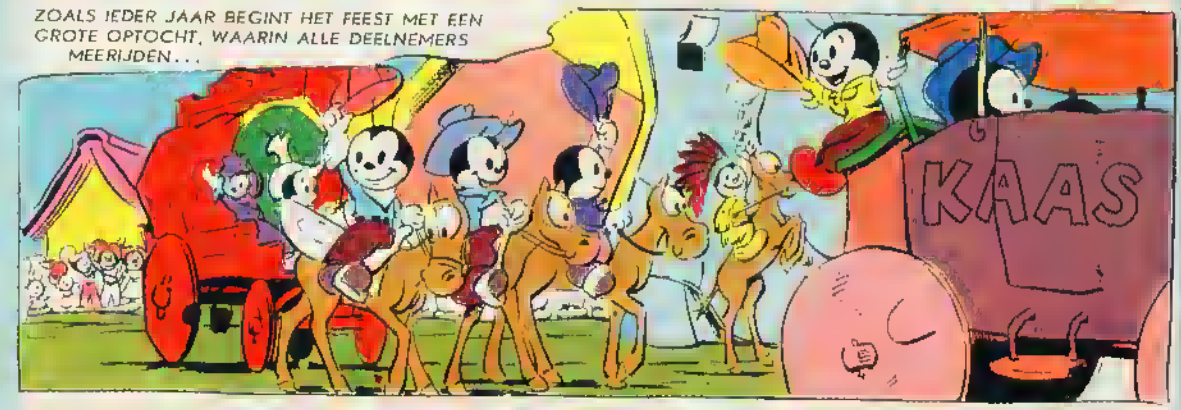

IK GA MEEDOEN AAN IEDERE WEDSTRIJD, DIE ER GEHOUDEN WORDT, MENEER! HIER IS HET INSCHRIJFGELD! IK HEET TOKKIE TOR!

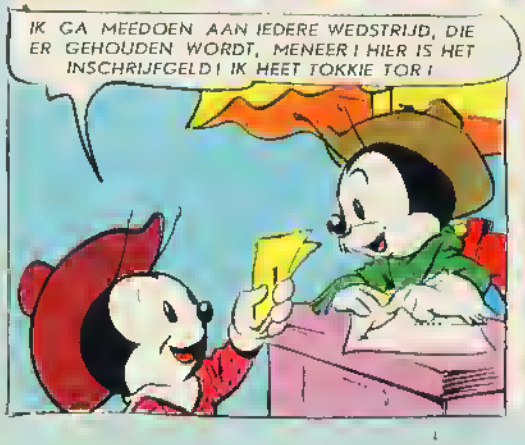

TOKKIE TOR?! ZOU DAT SOMS FAMILIE ZIJN VAN DIE OUDE JEREMIAS TOR? HA, IK ZAL ER VOOR ZORGEN DAT ZIJN PLANNETJE NIET DOORGAAT!

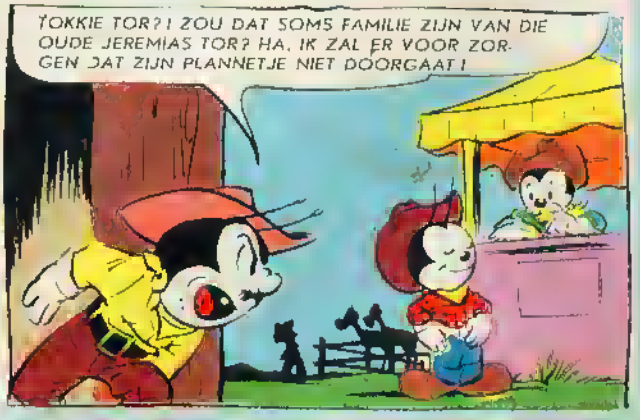

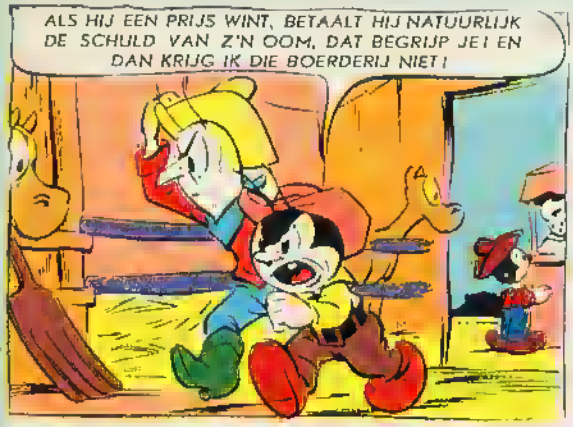
ALS HIJ EEN PRIJS WINT, BETAALT HIJ NATUURLIJK DE SCHULD VAN Z'N OOM, DAT BEGRIJP JE! EN DAN KRIJG IK DIE BOERDERIJ NIET!

MAAK JE NOU MAAR NIET ONGERUST, SAM, HIJ GAAT GEEN ENKELE PRIJS WINNEN, LAAT DAT NU MAAR AAN MIJ OVER! KOM 'NS MET ME MEE!

IK ZAL DIT TOUW ZO VER DOORSNIJDEN, DAT HET METEEN BREEKT ALS ER OOK MAAR EVENTJES AAN GETROKKEN WORDT!

HIER IS JE LASSO, TOKKIE! GA MAAR VLUG ACHTER DIE SLAK AAN!
WAT ZAL DIE OP Z'N NEUS KIJKEN ALS DE LASSO BREEKT!

NU MOET IK NOG VLUG ZIJN OOK, WANT ALS IK HEM NIET MET ÉÉN WORP GEVANGEN HEB, KRIJG IK HEM NOOIT MEER TE PAKKEN!

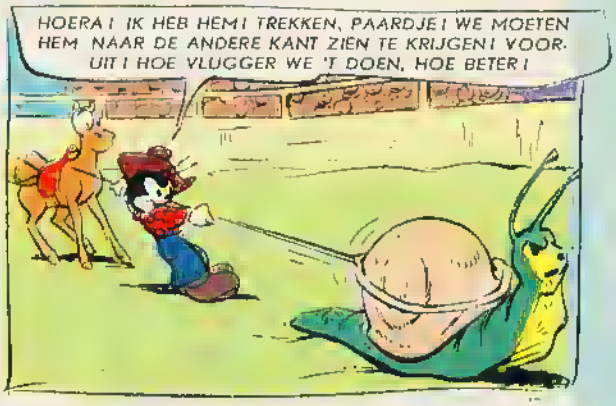
HOERA! IK HEB HEM! TREKKEN, PAARDJE! WE MOETEN HEM NAAR DE ANDERE KANT ZIEN TE KRIJGEN! VOORUIT! HOE VLUGGER WE 'T DOEN, HOE BETER!

LIEVE HELP! DE LASSO IS GEBROKEN! IS ME DAT EVEN WAT! NOU, DEZE WEDSTRIJD HEB IK IN IEDER GEVAL AL VERLOREN...

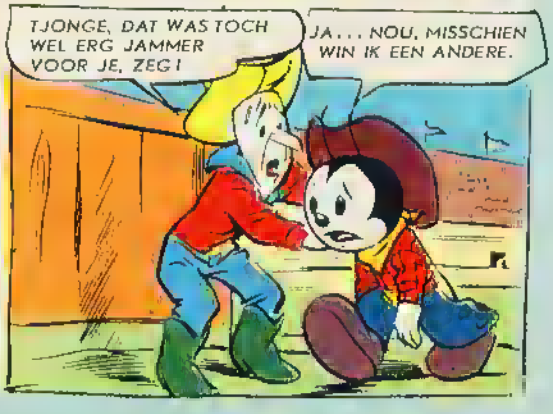
TJONGE, DAT WAS TOCH WEL ERG JAMMER VOOR JE, ZEG!
JA... NOU, MISSCHIEN WIN IK EEN ANDERE.

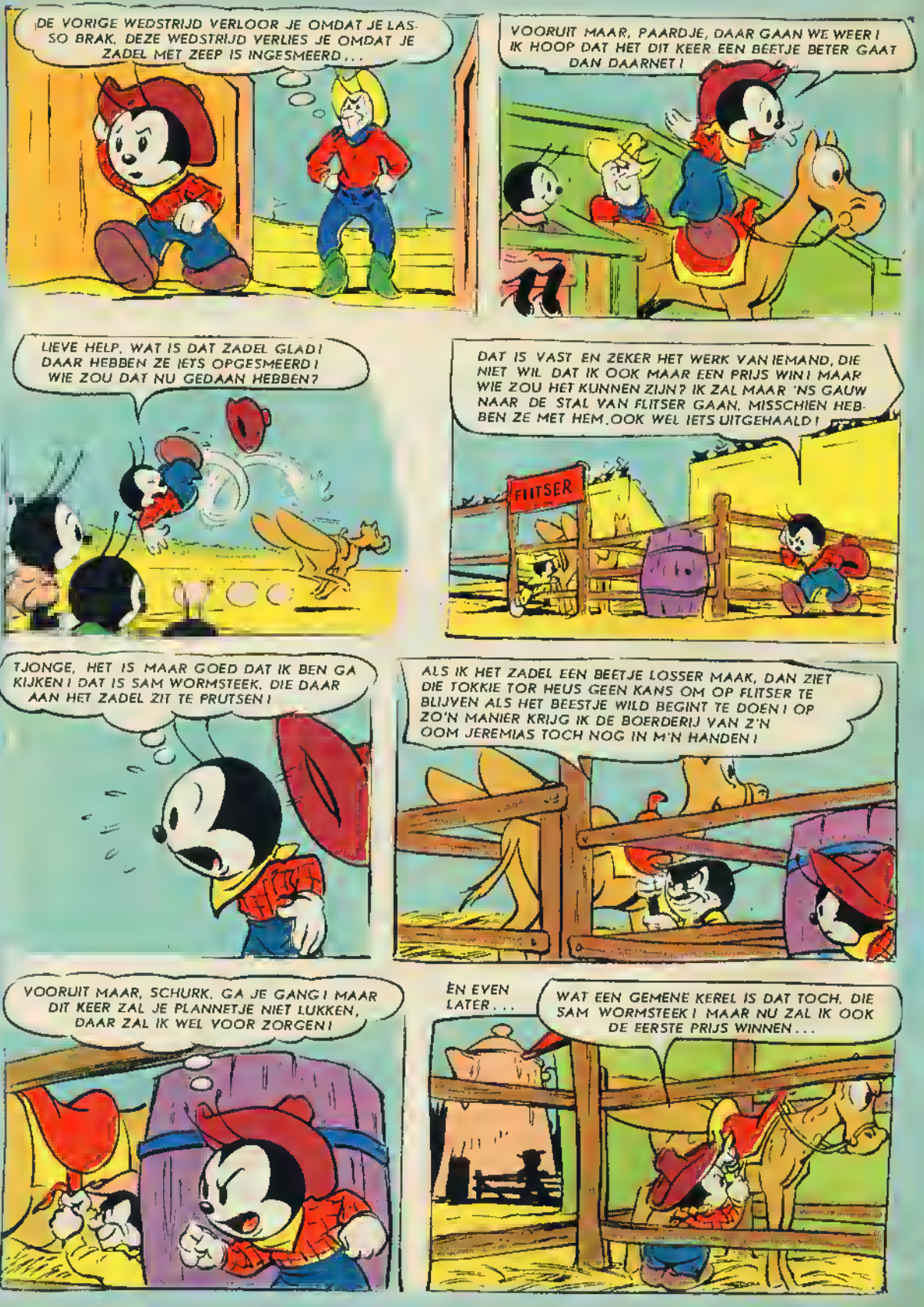
DE VORIGE WEDSTRIJD VERLOOR JE OMDAT JE LASSO BRAK. DEZE WEDSTRIJD VERLIES JE OMDAT JE ZADEL MET ZEEP IS INGESMEERD...
VOORUIT MAAR, PAARDJE, DAAR GAAN WE WEER! IK HOOP DAT HET DIT KEER EEN BEETJE BETER GAAT DAN DAARNET!
LIEVE HELP, WAT IS DAT ZADEL GLAD! DAAR HEBBEN ZE IETS OPGESMEERD! WIE ZOU DAT NU GEDAAN HEBBEN?
DAT IS VAST EN ZEKER HET WERK VAN IEMAND, DIE NIET WIL DAT IK OOK MAAR EEN PRIJS WIN! MAAR WIE ZOU HET KUNNEN ZIJN? IK ZAL MAAR 'NS GAUW NAAR DE STAL VAN FLITSER GAAN, MISSCHIEN HEBBEN ZE MET HEM OOK WEL IETS UITGEHAALD!
FLITSER
TJONGE, HET IS MAAR GOED DAT IK BEN GA KIJKEN! DAT IS SAM WORMSTEEK, DIE DAAR AAN HET ZADEL ZIT TE PRUTSEN!
ALS IK HET ZADEL EEN BEETJE LOSSER MAAK, DAN ZIET DIE TOKKIE TOR HEUS GEEN KANS OM OP FLITSER TE BLIJVEN ALS HET BEESTJE WILD BEGINT TE DOEN! OP ZO'N MANIER KRIJG IK DE BOERDERIJ VAN Z'N OOM JEREMIAS TOCH NOG IN M'N HANDEN!
VOORUIT MAAR, SCHURK, GA JE GANG! MAAR DIT KEER ZAL JE PLANNETJE NIET LUKKEN, DAAR ZAL IK WEL VOOR ZORGEN!
EN EVEN LATER...
WAT EEN GEMENE KEREL IS DAT TOCH, DIE SAM WORMSTEEK! MAAR NU ZAL IK OOK DE EERSTE PRIJS WINNEN...

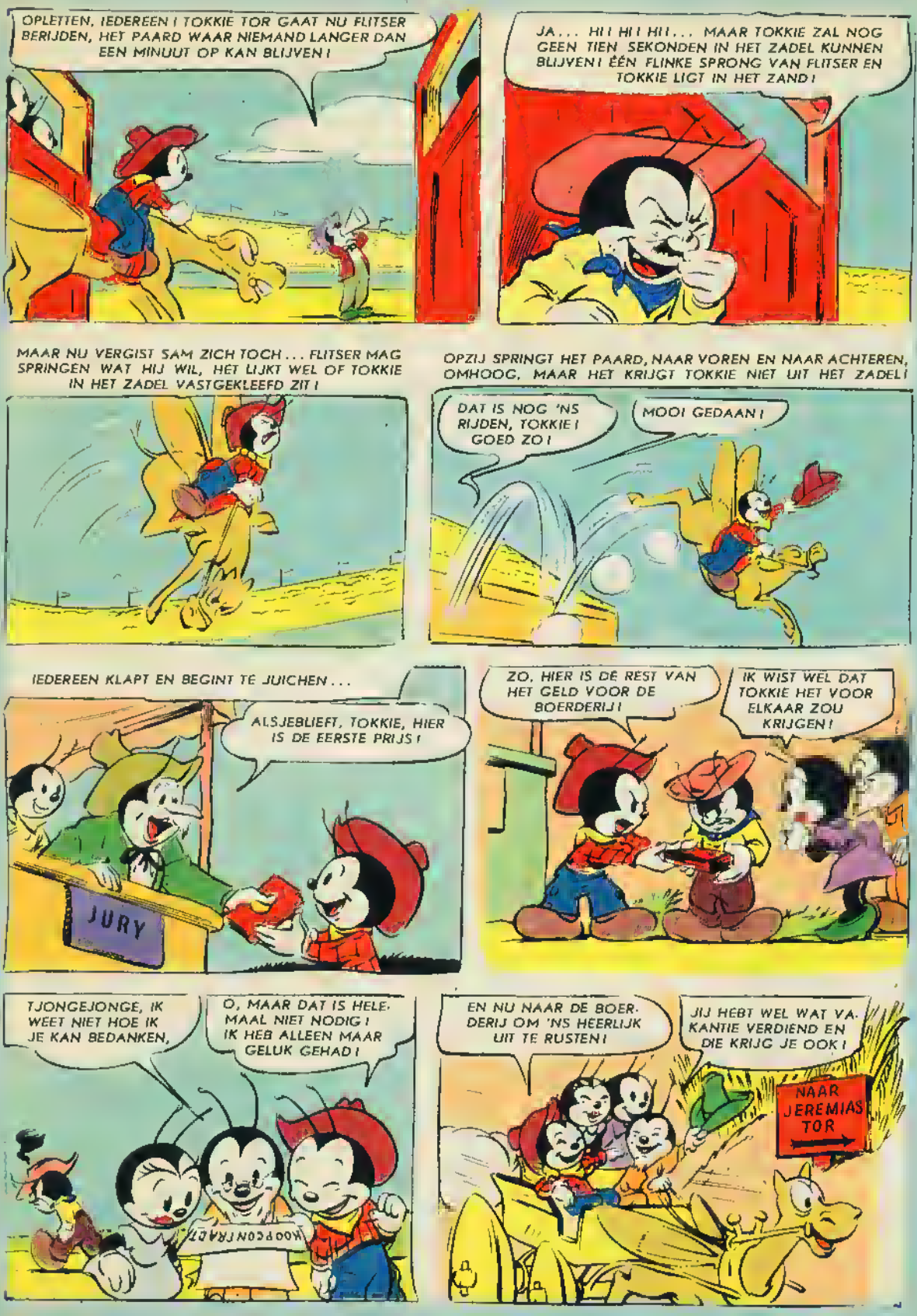
OPLETTEN, IEDEREEN ! TOKKIE TOR GAAT NU FLITSER BERIJDEN, HET PAARD WAAR NIEMAND LANGER DAN EEN MINUUT OP KAN BLIJVEN !
JA... HI ! HI ! HI !... MAAR TOKKIE ZAL NOG GEEN TIEN SEKONDEN IN HET ZADEL KUNNEN BLIJVEN ! ÉÉN FLINKE SPRONG VAN FLITSER EN TOKKIE LIGT IN HET ZAND !
MAAR NU VERGIST SAM ZICH TOCH... FLITSER MAG SPRINGEN WAT HIJ WIL, HET LIJKT WEL OF TOKKIE IN HET ZADEL VASTGEKLEEFD ZIT !
OPZIJ SPRINGT HET PAARD, NAAR VOREN EN NAAR ACHTEREN, OMHOOG, MAAR HET KRIJGT TOKKIE NIET UIT HET ZADEL !
DAT IS NOG 'NS RIJDEN, TOKKIE ! GOED ZO !
MOOI GEDAAN !
IEDEREEN KLAPT EN BEGINT TE JUICHEN...
ALSJEBLIEFT, TOKKIE, HIER IS DE EERSTE PRIJS !
JURY
ZO, HIER IS DE REST VAN HET GELD VOOR DE BOERDERIJ !
IK WIST WEL DAT TOKKIE HET VOOR ELKAAR ZOU KRIJGEN !
TJONGEJONGE, IK WEET NIET HOE IK JE KAN BEDANKEN,
O, MAAR DAT IS HELEMAAL NIET NODIG ! IK HEB ALLEEN MAAR GELUK GEHAD !
EN NU NAAR DE BOERDERIJ OM 'NS HEERLIJK UIT TE RUSTEN !
JIJ HEBT WEL WAT VAKANTIE VERDIEND EN DIE KRIJG JE OOK !
NAAR JEREMIAS TOR

ALLEEN OP DE WERELD

door Hector Malot

17

RÉMI, EEN VONDELING, GAAT NAAR ENGELAND, WAAR ZIJN OUDERS WONEN... HET ZIJN GEEN VRIENDELIJKE MENSEN EN ZE OEFENEN EEN VREEMD BEROEP UIT..... RÉMI WORDT GEARRESTEERD, BESCHULDIGD VAN DIEFSTAL... HIJ IS ECHTER ONSCHULDIG... MENEER MILLIGAN VUURT EEN SCHOT AF OP MATTIA, HIJ DENKT DAT HET RÉMI IS... HIJ MIST...

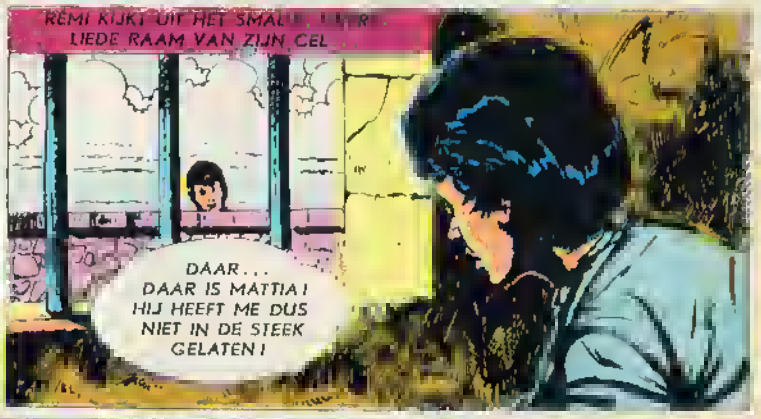

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alleen

MATTIA EN CAPI VOL-GEN HEM DOOR DE STRATEN VAN LONDEN...
HIJ GAAT NAAR DE DEF-TIGE BUURT... HIJ BRENGT ONS ZO RECHT NAAR Z'N HUIS...
REMI IS ALLEEN, HEEL BEDROEFD...
IK KON M'N EIGEN VADER TOCH NIET GAAN AANGE-VEN... EN M'N BROERS EN M'N ZUSJE! DAT IS ERG...
MAAR DE VOL-GENDE OCH-TEND...
WAAROM WIL JE ME NU NIET VER-TELLEN MET WIE JE DE DIEFSTAL GEPLEEGD HEBT?
JACQUES BLONDEAU
IK STA NOG NIET HOOG GENOEG!
DE LEDEN VAN HET NEGER-ORKEST HELPEN HEM WEER EEN KEER!
MATTIA HEEFT EEN BLAASFLUITJE, DAT HIJ OP HET RAAMPJE RICHT.
MORGENOCHTEND WORD JE NAAR DE KAPPER GE-BRACHT. ONS PLAN IS...

© Opera Mundi

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Gordon, Alison en John Douglas kamperen met hun oudere vriend Leslie in de tuin van „Het Meeuwennest", een huis dat door mijnheer en mevrouw Douglas is gekocht maar dat nog grondig moet worden opgeknapt. In een geheime komer en later in een hol in het bos ontdekken zij geheimzinnige pakken, die gevuld blijken te zijn met bankbiljetten. Eén van de pakken verdwijnt echter en dat vinden zij terug op een eilandje dat eigendom is van een zekere majoor Markins. Als zij van dat eiland terug komen, merken zij dat twee mannen in Het Meeuwennest zijn doorgedrongen en zich in de geheime kamer bevinden. John sluit hen daarin op en de kinderen roepen een bevriende boer, mijnheer Grundel, te hulp. Als zij echter de geheime kamer openen, komt daar een vreemdeling uit in gezelschap van majoor Markins. Deze laatste vertelt dan, dat de onbekende hoofdinspecteur Graham is, een politieman!

DE majoor weigerde, vragen te beantwoorden voordat zij terug waren in het kamp en Alison voor iedereen een kop thee had ingeschonken. „Nou," zei hij toen, „ik ben bang dat ik jullie wel enige verklaring schuldig ben. Zoals ik je vroeger al heb verteld, heb ik tijdens de oorlog voor de Geheime Dienst gewerkt. Toen de vrede was gesloten, hield ik daarmee op, maar nauwelijks had ik mij hier gevestigd of de Regering verzocht mij, ook hier wat werk te doen.

Het was bekend dat er hier veel werd gesmokkeld, maar daar ging het toch niet om. De politie was er achter gekomen dat een misdadigersbende in het buitenland grote hoeveelheden valse bankbiljetten ons land wilde binnen brengen. Het zou waarschijnlijk per boot en op verschillende plaatsen langs de kust gebeuren. Ik kreeg nu opdracht om dit deel van de kust in de gaten te houden.

Ik begon met mij af te vragen waar ikzelf, als ik een smokkelaar was, de bankbiljetten aan land zou brengen en waar ik ze zou verstoppen. Toen dacht ik meteen aan Het Meeuwennest, een oud,

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

leeg huis met talrijke mogelijkheden om iets te verbergen. Ik deed daarom net alsof ik het huis wilde kopen en zo maakte ik kennis met de huisbewaarders, Brimley en zijn vrouw. Door ze steeds grote fooien te geven won ik hun vriendschap en vertrouwen, en het duurde niet lang of ik ontdekte, dat Het Meeuwennest een ware verzamelplaats voor smokkelwaar was. En toen deed ik allerlei dingen die volgens de wet niet mogen.

Ik overtuigde de Brimley's ervan dat ikzelf ook geld aan het smokkelen verdiende, zodat ik een oogje in het zeil kon houden zonder dat dat verdenking opwekte. Ik leende zo nu en dan zelfs mijn boot aan de smokkelaars uit. Op die manier won ik hun vertrouwen, maar dat alles hielp mij nog niet veel. Want over valse bankbiljeten hoorde ik niets!"

„Eigenlijk uw verdiende loon," zei hoofdinspecteur Graham. „Smokkelaars helpen, dat is me wat mools!"

„Maar eindelijk hoorde ik op een dag dat er een heel speciale lading op komst was. Iedereen deed er reuze geheimzinnig over en hoe ik mijn best ook deed, niemand wilde mij vertellen wat het precies was. En toen begon ik

„We hebben reuze in angst gezeten, majoor," zei Alison.

te vermoeden, dat het „de lading" wel eens kon zijn. Ik ontdekte dat er iets op wel tien verschillende plaatsen langs de kust aan land was gebracht en dat deze pakken allemaal naar de Brimley's werden vervoerd. Zij moesten ze verbergen totdat zij andere orders zouden krijgen. Toen moest ik heel voorzichtig te werk gaan. Ik had natuurlijk jullie huis binnen kunnen gaan om het te doorzoeken, want daarvoor zou ik van de politie alle medewerking kunnen krijgen, maar dat wilde ik toch niet doen voordat ik heel zeker wist dat dit de bewuste pakken waren, waarop ik zat te wachten.

En toen kwamen jullie hier kamperen, verdikkeme nog an toe! Een paar dagen later waren de Brimley's op een ochtend bij me en vertelden dat John het geheime kamertje had ontdekt en de pakken had gezien die zij daar hadden verstopt. Ze wisten niet wat zij moesten doen en daarom hadden ze jou maar opgesloten."

„Nou, ik ben blij dat ik hun plannen in de war heb gestuurd," zei John voldaan. „En ik heb lekker niet eens zo lang in die nare kamer gezeten."

De majoor grinnikte. „Eerlijk gezegd was ik maar al te

blij dat je zo handig was," zei hij. „Ik wist niet wat ik tegen hen moest zeggen en daarom stuurde ik ze naar het hol in het Smokkelaarsbos. Gelukkig hoorde ik een paar uur later dat je had weten te ontsnappen."
„We hebben vreselijk in angst gezeten," zei Alison.
„Dat kan ik me indenken. Toen besloot ik die pakken weg te halen. Alleen kon ik dat niet doen en daarom riep ik de hulp in van boer Grundel. We ontdekten dat er gewoon schrijfpapier in zat. Dat was een hele teleurstelling voor me. Maar het formaat van de pakken deed denken aan verpakt bankpapier en ik was er haast zeker van dat als de andere pakken zouden komen met het geld erin, deze er hetzelfde uit zouden zien.
Daarna legden wij de pakken weer terug. Ik wilde namelijk niet dat de smokkelaars te weten zouden komen dat ik ze had gezien. Ik dacht wel dat de pakken met het geld nu gauw zouden komen, maar ik had er geen idee van wanneer dat zou zijn. Ik werd toen al bang dat de smokkelaars me verdachten."
„Ik begrijp nog niet hoe je je rol zo lang vol hebt kunnen houden," zei mijnheer Graham.
„Daarna leerde ik jullie kennen," ging de majoor verder. „Ik wist dat jullie van alles hadden ontdekt, maar tegen mij zeiden jullie daar geen woord van. Dachten jullie misschien dat ik de aanvoerder was van deze bende?"
Alison lachte verlegen, maar zei niets.
„Ik ging jullie bespioneren, dat leek me wel de moeite waard. Nou, en dankzij jullie ontdekte ik waar de schat lag. Hoe jullie daar achter zijn gekomen mag Joost weten, maar ik zag jullie de pakken uit het hol in Smokkelaarsbos nemen. Toen jullie weg waren met de eerste lading, heb ik er gauw een gepakt, in de hoop dat jullie het niet zouden merken."
„We hadden het meteen in de gaten hoor," zei Gordon vlug.
„En we weten ook waar u het hebt verstopt," zei John.
„Thuis gekomen maakte ik het pak meteen open en ik wist dat ik eindelijk succes had. Eigenlijk viel er toen niet veel meer voor me te doen, behalve de pakken weg te halen en ze aan de politie te geven. Maar ik wilde dan ook zo graag meteen de smokkelaars kunnen uitleveren. Voordat ik de pakken kon gaan halen, wilde ik jullie een tijd uit de buurt hebben. Daarom bracht ik jullie naar mijn eiland. Intussen was mijnheer Graham bij mij gekomen en samen gingen wij naar het hol boven de keuken. Nou, en de rest weten jullie zeker wel...."
„Ja," zei Alison een beetje beschaamd.
„John heeft u daar in gesloten, maar hij dacht echt dat hij de smokkelaars te pakken had."
„Dat begrijpen we wel," zei mijnheer Graham. „Maar waar hebben jullie die pakken in vredesnaam gelaten?"
„D-die hebben we in v-veiligheid gebracht," zei Alison stotterend. Mijnheer Graham trok ook zo'n ernstig gezicht. „We vonden het zo eng om al dat geld in huis te hebben en daarom zijn we naar kapitein Hardy gegaan. Hij stelde voor om het mee te nemen naar

„Die kant op," zei ze en wees met een beverige vingen.

zijn...." — „Wat zeg je? Kapitein Hardy?" bulderde de inspecteur. De majoor zei niets, maar hij keek heel bezorgd.
„J-ja," antwoordde het meisje bijna huilend. „Hij b-bood aan om het in zijn k-kelder te leggen, w-want die kan op slot. D-daarna zou hij naar de commissaris gaan."
De inspecteur stond op en keek nog grimmiger dan eerst. „We hebben geen minuut te verliezen," zei hij tegen majoor Markins. „Kom mee!"
Ze waren zo vlug verdwenen, dat de kinderen pas een beetje bekomen waren van hun schrik, toen de majoor en de inspecteur al niet meer te horen waren.
„Ik geloof dat we iets verkeerd hebben gedaan," zei Gordon somber.
„En toch ben ik er zeker van dat de kapitein te vertrouwen is," zei John. — „Nou, ik weet echt niet meer wat ik moet geloven," zuchtte Alison.
„Dat zullen we nu wel gauw te weten komen." Dit was Leslie die nog steeds het gevoel had alsof hij droomde. „Ik weet niet wat jullie gaan doen, maar ik ga lekker lezen."
„Nou, ik heb een reuze idee!" Dat was John natuurlijk. „Ik ga alles opschrijven wat we hier hebben beleefd. Dat wordt vast een heel spannend boek en iedereen wil het natuurlijk lezen. Op die manier word ik schatrijk."
„Ik denk dat als jouw boek bij een uitgever komt, deze zich eerst ziek lacht en het daarna in de prullenmand gooit omdat er teveel onzin in staat," zei Gordon.
„Ha, jij bent natuurlijk jaloers omdat jij niet op dat idee bent gekomen," zei John vinnig.
„Ach, laat het knaapje toch zijn gang gaan," zei Alison onverschillig. „Voordat hij anderhalve bladzijde heeft geschreven, verveelt hij zich natuurlijk en wil iets anders gaan doen."
John zei niets meer, maar ging de tent binnen en kwam even later weer tevoorschijn met een beduimelde blocnote en een potlood.
Intussen reden de majoor en mijnheer Graham zo vlug zij konden naar het huis van de

Vanaf de regenton klauterde hij het openstaande raam binnen.

kapiteln. Majoor Markins verdedigde zijn jonge vrienden met vuur. „Je mag ze niet te hard vallen," zei hij. „Tenslotte hebben zij de bankbiljetten gevonden, en ik niet. En zij hebben geprobeerd ze veilig op te bergen."

„Ja, dat is allemaal heel mooi," gromde Graham. „Maar daarna hadden zij de buit afgegeven aan kapitein Hardy! Kapitein Hardy, juist de man die...."

„Dat weten we nog niet zeker," onderbrak majoor Markins. „Misschien is hij wel te vertrouwen."

De remmen piepten toen zij voor de deur van kapitein Hardy stil stonden. Mijnheer Graham sprong de wagen uit en belde aan. Ongeduldig wachtten zij of er iemand open zou doen, maar er gebeurde niets. Graham belde opnieuw, maar uit het huis kwam geen enkel geluid.

„Ik ga naar de achterkant," zei Markins. „Misschien kan ik daar door een raam naar binnen gaan." Hij verdween en Graham ging een paar passen achter uit om de bovenverdieping te bekijken. Opeens hoorde hij een kinderstem zeggen: „Zoekt u kapitein Hardy?"

Omlaag kijkend zag de hoofdinspecteur een jongen van een jaar of tien. „Ja," zei de politieman. „Weet je waar hij is?" — „Nee, maar mijn grootmoeder zegt, dat zij hem vanochtend heel vroeg heeft horen wegrijden."

Graham gaf het joch een kwartje en zei: „Als je iets in het huis ziet of je ziet kapitein Hardy door de voordeur naar buiten komen, kom mij dat dan vlug vertellen. Ik ga naar de achterkant van het huis."

Majoor Markins was via een grote regenton 'n raam op de bovenverdieping binnengestapt. Even later deed hij de keukendeur open.

„Te laat," zei hij. „Er is niemand thuis. Maar ik heb nog niet in de kelder gekeken." De twee mannen renden de keldertrap af, maar tevergeefs. Nergens was er een van de geheimzinnige pakken te zien.

„Hij heeft de buit in zijn wagen geladen en is er vandoor gegaan!" riep Markins teleurgesteld. „Maar in ieder geval weten we nu wie wij zoeken moeten!"

De kleine jongen had intussen gezelschap gekregen van zijn grootmoeder. Zodra zij de hoofdinspecteur zag, schuifelde zij naar hem toe en zei met krakende stem: „Ik hoor van mijn kleinzoon hier, dat u kapitein Hardy zoekt."

„Ja, kunt u ons zeggen hoe laat hij is weggereden en welke kant hij is opgegaan in welke richting?"

„Hoe laat weet ik niet, m'n wekker is stuk. Maar die kant op," zei ze en ze wees met een beverige vinger.

„Mooi zo, hartelijk dank." Ditmaal liet de hoofdinspecteur een gulden van eigenaar verwisselen, en nadat hij van de majoor een beschrijving had gekregen van kapitein Hardy's wagen, haastte hij zich weg om op het postkantoor de politiebureaus van de omliggende gemeenten op te bellen. De majoor was niet minder actief. Tijdens de afwezigheid van Graham doorzocht hij het huis van kapitein Hardy, in de hoop ergens een aanwijzing te vinden die hen op weg zou kunnen helpen. Maar toen de hoofdinspecteur terug kwam, had majoor Markins nog niets ontdekt. Graham echter had belangrijk nieuws! „Kom mee," zei hij, „de auto van de kapitein is gevonden. Terwijl ik opbelde met 't bureau in Doorwijk, kwam daar juist een melding over binnen."

„Waar is de auto?" — „In een bospad achter Doorwijk. Hij is verongelukt, maar meer weet ik niet."

Terwijl de twee mannen over de wegen raasden, deden Leslie en de kinderen in het kamp een dutje. John werd als eerste wakker. Hij wilde net doen alsof hij niet had geslapen, maar toen hij zag dat de anderen nog onder zeil waren, rekte hij zich uit en geeuwde. Kom, dacht hij, ik moest mijn benen maar eens strekken, anders blijf ik me zo slaperig voelen.

Een beetje lusteloos wandelde hij door de tuin. In gedachten bleef hij bezig met de gebeurtenissen van die ochtend en nieuwsgierig vroeg hij zich af wat majoor Markins en de hoofdinspecteur inmiddels wel zouden doen. De gedachte aan de politieman wekte in hem de angst op, dat hij misschien nu juist allerlei spannende avonturen miste. Daarom besloot hij plotseling naar het dorp te gaan. Hij zou dan de kortste weg nemen, langs de rand van het Smokkelaarsbos en van de gelegenheid gebruik maken om nog even een kijkje in het hol te nemen. Toen hij echter op twintig of dertig meter van het hol was gekomen, kreeg hij zonder enige aanwijsbare reden ineens het gevoel, dat er iets niet goed was. Zonder te begrijpen waarom voelde hij zich zenuwachtig worden. Hij bleef stil staan en zijn hart klopte hem in de keel.... „Gek is dat," mompelde hij. „Ik begin zelfs te transpireren!" En op hetzelfde ogenblik liep hij verder, alleen maar om zichzelf te bewijzen dat hij niet bang was.

Hij rende alsof een troep wolven hem achterna zat.

Zodra hij de ingang van het hol had bereikt, wist hij dat er iemand geweest was sedert zijn laatste bezoek. Hij aarzelde nu toch, keek zoekend om zich heen en hield zijn adem in om beter te kunnen luisteren. Aanvankelijk hoorde hij niets behalve het kwetteren en fluiten van vogels hoog in de bomen en het zoemen van insecten. Toen kwam het zwakke kreunen. Het klonk op uit het hol en John huiverde.

Roerloos bleef hij even staan voordat hij over zijn schouder keek in de hoop dat hij Leslie of Gordon zou zien. Maar hij was helemaal alleen. Had hij het kamp maar nooit verlaten, wenste hij nu vurig. Opnieuw klonk het zwakke steunen, en nu vermande John zichzelf. Misschien was er een mens in nood en dan kon hij toch niet werkeloos blijven staan! Hij liep op zijn tenen naar het hol en tuurde voorzichtig naar binnen. Toen draaide hij zich om en begon te rennen, alsof hij door een troep wolven achterna werd gezeten.

Nog nooit was hij zo blij geweest, Alison te zien die heel rustig in het gras een boek lag te lezen. „Alison! Alison!" kreet hij al van verre en even later liet hij zich naast haar vallen, totaal buiten adem zodat hij een paar seconden lang geen woord kon uitbrengen. „Alison," hijgde hij, „ik heb kapitein Hardy gevonden. Hij ligt in het hol in het bos. Ik ben bang dat hij.... dood gaat."

Leslie die met Gordon aan het voetballen was, kwam vlug toelopen om te horen wat er was gebeurd.

John herhaalde wat hij Alison had verteld en keek hen toen in ernstige spanning aan.

„We hebben geen tijd te verliezen," zei Leslie. „Wij moeten hem óf meteen uit dat hol halen, óf een dokter waarschuwen. Alison, jij blijft hier, en John, ik zou graag hebben dat jij bij Alison bleef...."

Hoe komt het dat kapitein Hardy zelf gewond in het hol in het Smokkelaarsbos ligt, terwijl zijn auto, zwaar beschadigd ergens anders op een landweg staat? Dat lezen jullie volgende week.

Bitjes en Batjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Het is nu een eeuw geleden dat in de Verenigde Staten voor het eerst olie uit de grond werd gehaald. Voor die tijd zouden de inlanders ook wel hier en daar putten hebben gehad, waaruit zij olie voor eigen gebruik haalden, maar

het is officieel mijnheer Edward Drake geweest, die de eerste succesvolle boring heeft verricht.
Sindsdien zijn er over de hele wereld op diverse plaatsen talrijke boortorens verrezen, ook in Nederland. Het allernieuwste gebied waar men olie wint, is de Sahara. De Franse postzegel, die je hier ziet, laat een boortoren in dit woestijngebied bij Hassi Messaout zien. Toen bleek dat hier grote hoeveelheden olie ondergronds aanwezig waren, is men begonnen met het aanleggen van een heel lange pijpleiding naar de noordkust van Afrika, opdat het olievervoer door de dorre woestijnstreek vlot en zonder moeilijkheden zal kunnen geschieden. Naast de boortoren zie je deze pijpleiding op de postzegel in kaart gebracht.

WERK-KIJKERS

Als een straat is opgebroken en er wordt geasfalteerd of er worden ergens tunnels, bruggen of huizen gebouwd, zijn er altijd heel veel mensen, die met de grootste belangstelling de werkzaamheden gadeslaan. Dat is niet alleen in Nederland zo, maar over de hele wereld! Daarom heeft een aannemersfirma in Londen op de plaats waar zij bezig is een grote kerk te bouwen een soort tribune gemaakt, waar nieuwsgierigen rustig kunnen kijken, wat er allemaal gebeurt. Bovendien geeft een luidspreker, die verbonden is met een bandrecorder, regelmatig uitleg over het werk en inlichtingen hoever men gevorderd is.

LOZE VOS

Mevrouw Williams, die een hotelletje in een afgelegen dorp in Wales heeft, krijgt gedurende het laatste halfjaar dagelijks bezoek van een vos, die de bijkeuken komt binnenwandelen om te kijken of de gasten nog iets van zijn gading hebben laten staan. Gedurende de eerste maanden wilde hij alleen aardappels met groente. En een paar weken geleden at hij met smaak een overgebleven chocoladepudding met stukjes perzik op...., om daarna met een goed gevulde maag weer in het bos te verdwijnen.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

Voor deze lekkernij heb je nodig: 100 gram lange vinger biskwietjes, 50 gram chocolade hagelslag en 50 gram gekleurde hagelslag.

De lange vingers bestrijk je eerst aan alle kanten — met uitzondering van de besuikerde kant, die de onderkant van het koekje wordt — met wat boter. De helft van het totaal aantal lange vingers bestrooi je nu dik met chocolade hagelslag en de andere helft met de gekleurde vruchtenhagel. Je doet dit zo dat de boter geheel en al met de hagelslag is bedekt. Je zult zien dat deze smakelijke, brosse lekkernij, die je op eenvoudige manier kunt maken, bij je vriendjes — en bij jezelf — buitengewoon in de smaak zal vallen.

KOFFERS INPAKKEN

De dag voor je op reis gaat, brengt altijd heel wat drukte met zich mee. Je bemerkt dan o.a. dat het pakken van je koffer een tijdrovend en vermoeidend werkje is. En als je meent dat je alles hebt ingepakt, ontdek je dat er nog iets onder in je koffer moet. Dan dus alles er maar weer uit en opnieuw beginnen....
In New York gaat het allemaal veel gemakkelijker. Daar wonen namelijk een paar dames, die er hun beroep van hebben gemaakt snel en keurig koffers in te pakken. Als je een lijstje hebt gemaakt van hetgeen je mee wilt nemen, kun je hen opbellen en komen ze alles vakkundig voor je inpakken!

VOOR DE SPIEGEL

Moeder: „Zeg, Mientje, wat is dat nu? Je staat voor de spiegel met je ogen dicht!"
Mientje: „Ik wil eens zien hoe ik er uitzie als ik slaap, moeder, want u zei gisteren nog dat ik er dan zo aardig uit zie!"

PIETJE PUKJE LAPPEPOES

Pietje Pukje Lappepoes,
Kom maar bij mij, lieve snoes,
Zeg mij eens, hoe kom jij, guitje,
Aan zo'n allergrappigst huidje?
Heet je daarom lappepoes?
Laat eens horen, lieve snoes,
Geef nu vlug een levensteken,
Kun je dan geen woordje spreken?
Kom nu, poesje, doe het gauw,
Roep alleen dan maar „miauw",
Zeg nu eens een dit en datje,
Ach.... je bent een lappekatje,
Jij bent volgestopt met watten,
'k Praat niet meer met zulke katten,
't Ga je goed, hoor, bonte snoes,
En ik groet je, Lappepoes!

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

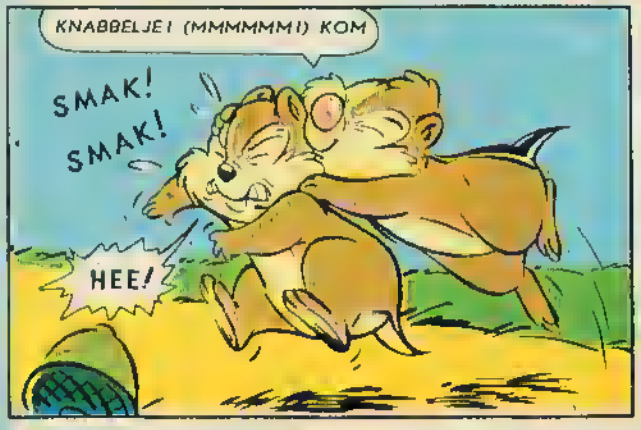

DE WINTERBESSEN ZIJN RIJP! EN WIJ VINDEN WINTERBESSEN NOG HAAST LEKKERDER DAN EIKELS!
JA NOU! KOM MEE WE GAAN ER MÉ. TEEN EEN HELEBOEL PLUK-KEN!
WAT ZIEN ZE ER WEER HEERLIJK UIT DIT JAAR, HÈ?
JA NOU!!
OE!!
K-KIJK UIT!
OEMPF!
AU!
WOP!
KONK!
OP DIE MANIER KOMEN WE ER NIET, KNABBEL! DE ROTS IS VEEL TE STEIL OM TE BEKLIMMEN!
JA!!! DAT HEB IK GE-MERKT!
VINDEN WE DAAR NS EEN WINTER-BESSENBOSJE EN DAN KUNNEN WE ER NIET EENS BIJ KOMEN!
WE HEBBEN OOK NIET VEEL GELUK, HÈ? WE KUN-NEN ER ALLEEN MAAR GAAN STAAN KIJKEN.
ZZZZZzz!
WAT MOETEN WE DOEN, KNABBEL? WEET JIJ ER IETS OP.
NEE.!! WE MOETEN TOCH BIJ DIE BESSEN KUNNEN KOMEN ZOU IK ZO ZEGGEN MAAR HOE?

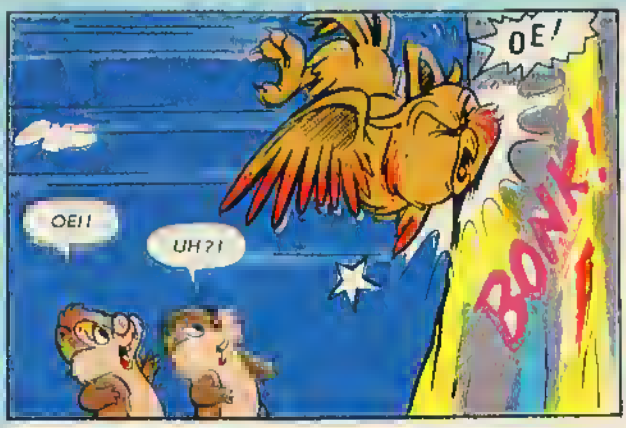
OE!
OE!!
UH?!
BONK!

LIEVE HELP! DEED IK 'T ME DAAR WEER!
HEEFT U ZICH PIJN GE-DAAN?
WAT IS ER GEBEURD, MENEER UIL?

IK WAS IN M'N SLAAP AAN HET VLIEGEN EN HET IS NIET DE EERSTE KEER DAT 'T GEBEURDE!
IN UW SL-SLAAP AAN 'T VLIEGEN?

HET BEGINT ZO ERG TE WORDEN, DAT IK GEEN OOG MEER DURF DICHT TE DOEN! STEL JE JE EENS VOOR DAT TEGEN EEN NOG HARDERE ROTS OPVLIEG.....
(SLIK)
DAT IS VERVELEND, MENEER UIL! MAAR KUNT U DAN NIET IEMAND OP U LATEN PASSEN, TERWIJL U SLAAPT?
JA, DAN HEEFT U 'T

HÉ, WACHT EENS EVENTJES! IK KRIJG OPEENS EEN PRACHT IDEE! ALS U ONS WIL HELPEN, DAN ZULLEN WIJ U HELPEN IS DAT AFGESPROKEN, MENEER UIL?
WAT BEDOEL JE EIGENLIJK?

NOU, ALS U VOOR ONS TEGEN DIE ROTS OP VLIEGT EN WAT WINTERBESSEN NAAR BENEDEN HAALT, DAN ZULLEN WIJ OP U LETTEN ALS U GAAT SLAPEN! ZODAT U NIET IN UW SLAAP KUNT WEGVLIEGEN!
GOED, DAT IS AFGESPROKEN

TJONGEJONGE, KNABBE, WAT BEN JIJ SLIM!
JA DAT WEET IK!
KLOP! KLOP!
ZOEF!
WACHT DAAR MAAR. IK ZAL ZOVEEL WINTERBESSEN HALEN, DAT JULLIE ZE NIET EENS ALLEMAAL OP-KUNNEN! HI! HI! HI!

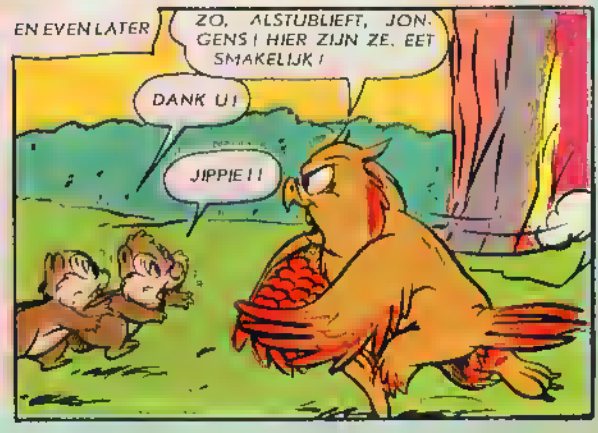
EN EVEN LATER
ZO, ALSTUBLIEFT, JONGENS! HIER ZIJN ZE. EET SMAKELIJK!
DANK U!
JIPPIE!!

GAAT U NU MAAR RUSTIG ERGENS LIGGEN SLAPEN, MENEER UIL. WELTERUSTEN.
AH!
EN U HOEFT ZICH HEUS NIET ONGERUST TE MAKEN OVER DAT SLAAPVLIEGEN!
HÈHÈ! EINDELIJK KAN IK SLAPEN! NOU, WELTERUSTEN.
HIJ SLAAPT AL!
KOM MEE!
Z Z Z Z Z Z
(SMEK!) WAT HEEFT HIJ ER EEN BOEL GEPLUKT!
JA NOU, HE! (SMAK) ZE ZIEN ER OOK HEERLIJK UIT!
Z
O-OEI!
W-WAT IS DAT VOOR EEN GELUID?
FLEP! FLEP! FLEP! FLEP! FLEP!
M-MENEER UIL IS WEER EENS AAN 'T SLAAPVLIEGEN.
GRIJP HEM!
Z
FLEP!
FLEP!
FLEP!
HOUD 'M
NAAR BENEDEN, MENEER UIL!
TOMP! TOMP!
Z
PUF! WE KREGEN HEM NOG JUIST OP TIJD TE PAKKEN, BABBEL!
KOM, WE GAAN ETEN!
Z
HMMMMMM! SMEK! LEKKER!
HO! STOP! DAAR GAAT HIJ WEER!
Z
FLEP!
FLEP!
FLEP!

OEI!
OEMPF! MIS!
Z-Z-Z-Z
PLOP!
WOP!
GRUTJES!
ST. STOP, MENEER UIL!
FLEP!
Z-Z-Z-Z!
FLEP!
FLEP!
OEOE!
TONK!
WE BRENGEN 'M TERUG NAAR DE BOOM!
WATTISSER?
SSST! DOE UW OGEN MAAR DICHT! WIJ PASSEN WEL OP U HOOR!
VREEMD, MAAR IK DROOMDE . . . DAT IK . . . WEER VLOOG IN M . . . Z-Z-Z-Z-Z
ALS ZO DOORGAAT, KRIJGEN WE EENVOUDIG DE KANS NIET OM OOK MAAR ÉÉN WINTERBES JE TE ETEN!
HM, WACHT EENS IK HEB EEN IDEE!!
KIJK, WE GAAN HEM AAN ONS VASTBINDEN MET DIT TOUW, DAN KAN HIJ NIET MEER VAN ONS WEGVLIEGEN!
TJONGEKNAB. BEL! DAT IS EEN IDEE!
Z
IK ZEG 'T NOG 'NS WAT BEN JIJ TOCH SLIM!
O JA, DAT WEET IK WEL..
Z
HMM! (SMEK) EINDELIJK!
VLUG)SMAK!) ETEN NU BAB. BEL!

GRUTJES!
UH?!
ZOEF!
Z-Z-Z
(SLIK!) HET ZIET ER NAAR UIT DAT WIJ DIT KEER OOK TEGEN IETS HEEL HARDS GAAN OPVLIEGEN!
(SLIK!)
OE!
BONK!
WOP!
KONK!
DROOMDE WEER.... DAT IK... AAN 'T SLAAPVL... ZZZ-Z-Z-Z
KNABBEL, IK HEB TOCH TEGEN JE GEZEGD DAT IK JE HEEL ERG SLIM VOND?
JA-A ...
NOU, DAT NEEM IK TERUG! JE BENT HELEMAAL NIET SLIM! JE BENT EEN SUFFERD!
O JA? DAN ZAL IK JE 'NS EVEN GAUW LATEN ZIEN, DAT IK WÉL SLIM BEN!
Z-Z-Z-Z-Z
DAT PLANNETJE MET HET TOUW WAS GOED... IK HAD ALLEEN HET ENE EIND AAN IETS HEEL VERKEERDS VASTGEBONDEN, DAAROM!
EN EVEN LATER...
JE HEBT GELIJK, KNABBEL! JE BENT TOCH SLIM!
NU KAN MENEER UIL ZOVEEL IN Z'N SLAAP VLIEGEN ALS HIJ ZELF MAAR WIL, ZONDER ZICH TE BEZEREN!
Z
SMEK!
KAUW!
SMAK!
KAUW!
SMEK!
KAUW!
SMAK!

Weet je weetje!

JIJ EN HET ATOOM

Tussen 1930 en 1940 bouwde men cyclotrons en elektrische kanonnen om daarmee atoomkernen zo'n grote snelheid te geven dat ze geschikte en voldoende snelle kogels werden, om daarmee andere atoomkernen te beschieten. In Zwitserland bouwen de West-Europese landen tezamen een raccbaan voor

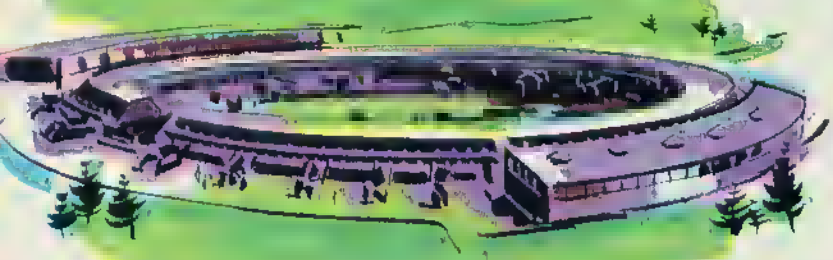

atoomkernen, waarbij die machtige installaties van 20 jaar geleden in 't niet verzinken. De racebaan voor atoomkernen van waterstof, die men in Genève bouwt en die 400 miljoen gulden gaat kosten, bestaat uit een ellipsvormige metalen buis — een paar decimeter breed, met een totale omtrek van meer dan 600 meter; dat is meer dan de wielerbaan van het Olympisch Stadion in Amsterdam. Die buis wordt omgeven door honderd geweldige elektromagneten, die elk 3500 kilo wegen. Je kunt je gewoonweg niet voorstellen hoe snel die atoomkernen daar in het rond gaan racen. Een wielrenner zou over die 600 meter lange baan ruim 40 seconden doen. Zo'n atoomkern doet over die baan ruim.... een half miljoenste seconde! En legt dus die 600 meter lange baan, waarover je wel zeven minuten zou wandelen, in één seconde bijna 500.000 maal af! Daarbij krijgen dan die atoomkernen een snelheid van bijna 500.000 maal 600 m per sec. — dat is bijna 300.000 km in één seconde!

Dit geweldige gemotoriseerde gevaarte werd voortgedreven door twee zware dieselmotoren, had wielen van drie meter hoogte (wel twee maal je eigen lengte!) en kon daardoor zonder gevaar over kloven in het ijs, over gleisjerspleten van vier meter breedte rijden. Maar hoe zwaar dit ongewone voertuig ook woog — in water bleef het drijven! Op het dak ervan was een verkenningsvliegtuig bevestigd, waarvoor 3800 liter benzine aan boord was. Hè, als je daarmee, met die Sneeuwkruiser, eens een schoolreisje naar de zuidpool kon maken.

HÁ, DIE WIPVOGEL

Wipvogels....? Nooit van gehoord, zul je zeggen. Dat klopt, want ze bestaan niet. En daarom is het juist zo leuk er een te maken. Je knipt een vogel van stevig karton of je zaagt er een van triplex. Met potlood of verf kun je hem kleuren en zo echt mogelijk maken. Een stuk ijzerdraad van 30 à 40 centimeter —

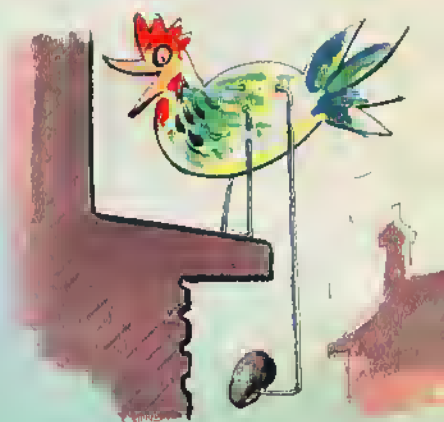

afhankelijk van de grootte van je vogel — buig je aan de uiteinden over een lengte van 6 centimeter rechthoekig om. Eén uiteinde prik je door twee gaatjes, die je in het karton of triplex hebt geboord. Deze gaatjes liggen naast elkaar. Nu maak je nog drie gaatjes boven elkaar en daarboven duw je de ongeveer 25 centimeter lange ijzerdraad, die als poten dienst doet. Op het nog vrije uiteinde van de 30 tot 40 centimeter lange ijzerdraad prik je een aardappel — het tegenwicht. Zet je nu de vogel buiten in de wind op een rand van bijvoorbeeld een raamkozijn, dan zal de vogel — mits deze op de juiste wijze wordt opgesteld — voortdurend heen en weer wippen.
Enerzijds door de invloed van de wind, anderzijds door de werking van het tegenwicht.
Zo heb je dan een echte wipvogel verkregen!

HOE WERKEN AUTOREMMEN ?

Elk wiel van een auto heeft een rem, bestaande uit een ronde remtrommel, die met het wiel meedraait, waarbinnen zich twee stilstaande, halfronde remschoenen bevinden. Deze remschoenen worden door sterke veren naar elkaar toegetrokken, zodat ze de remtrommel niet raken. Tijdens het remmen worden de remschoenen met kracht uit elkaar gedrukt, waardoor hun buitenkant tegen de binnenkant van de remtrommel perst. Hierdoor wordt het wiel afgeremd.
Het uit elkaar drukken van de remschoenen gebeurt door twee zuigers in een cilinder, waarin remolie — een mengsel van olie en alcohol — wordt geperst. Als de bestuurder op de rempedaal trapt, drukt hij een zuiger in die cilinder, waardoor die vloeistof via dunne buizen naar de remcilinder van elk van de vier wielen wordt geperst. Naast dit met vloeistof werkende (hydraulische) remsysteem heeft elke auto nog een handrem, die rechtstreeks op de remschoenen óf op de zogenaamde cardan-as van de auto werkt.
Maar die handrem dient in hoofdzaak om te voorkomen dat een stilstaande auto op een helling uit zichzelf gaat rijden.
Vooral in Amsterdam is het heel belangrijk bij het parkeren langs een gracht de wagen op de handrem te zetten, anders is er grote kans dat je na terugkomst de wagen in het water vindt.

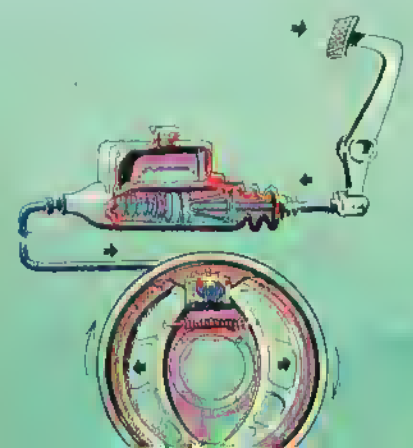

DE GROOTSTE AUTO TER WERELD

De grootste auto, die ooit werd gebouwd, was de Sneeuwkruiser, die admiraal Byrd in 1939 op een zuidpoolexpeditie meenam. Deze reuzenauto woog 35 ton, was 18 m lang en 5 m breed, bevatte 4 slaap- en zitkamer, een machinekamer, een werkplaats, een radio-zend- en ontvangstation, een laboratorium en een opslagruimte met voedsel en andere voorraden, toereikend voor twee jaar. In acht tanks kon 70000 liter dieselolie worden meegenomen.

Dit geweldige gemotoriseerde gevaarte werd voortgedreven door twee zware dieselmotoren, had wielen van drie meter hoogte (wel twee maal je eigen lengte!) en kon daardoor zonder gevaar over kloven in het ijs, over gleisjerspleten van vier meter breedte rijden. Maar hoe zwaar dit ongewone voertuig ook woog — in water bleef het drijven! Op het dak ervan was een verkenningsvliegtuig bevestigd, waarvoor 3800 liter benzine aan boord was. Hè, als je daarmee, met die Sneeuwkruiser, eens een schoolreisje naar de zuidpool kon maken.

TOM POES EN DE GRIFGULDERS

HEER BOMMEL HAD BESLOTEN NU EENS EEN REISJE TE GAAN MAKEN NAAR HET WOESTE, VERLATEN BERGLAND VAN SPITSALIË. HET WAS EEN LANGE REIS GEWEEST, MAAR NU HIJ ER WAS, GENOOT HIJ DAN OOK MET VOLLE TEUGEN VAN HET NATUURSCHOON. ALLEEN WAS HET JAMMER, DAT HET GEDRAG VAN TOM POES HEM ZO PRIKKELDE.

TOM POES, WAT HOOR IK JE TOCH STEEDS MOPPEREN? WEES TOCH EENS OPGEWEKT EN KIJK NAAR DE RUIGE SCHOONHEID RONDOM JE!

U HEBT MOOI PRATEN DAAR ACHTER HET STUUR. HOE KAN IK NU NAAR HET LANDSCHAP KIJKEN MET DIE AUTO VLAK VOOR MIJN NEUS? BAH, WAAROM ZORGT U NIET, DAT ER GENOEG BENZINE IN DE TANK ZIT?

HEER BOMMEL MERKTE WEL, DAT TOM POES OM DE EEN OF ANDERE REDEN UIT ZIJN HUMEUR WAS. HIJ SCHUDDE VERDRIETIG HET HOOFD EN REMDE KRACHTIG ...

AU.. I WAT IS DAT NU WEER VOOR MALLIGHEID?

TOM POES, HET LIJKT WEL, OF JE MIJ DE PLAATS HIER ACHTER HET STUUR MISGUNT. DAT IS NIET MOOI VAN JE, MAAR IK ZAL DE WIJSTE ZIJN. IK ZAL ME WEL WEER UITSLOVEN EN...

.... PROBEREN HET JOU NAAR DE ZIN TE MAKEN.

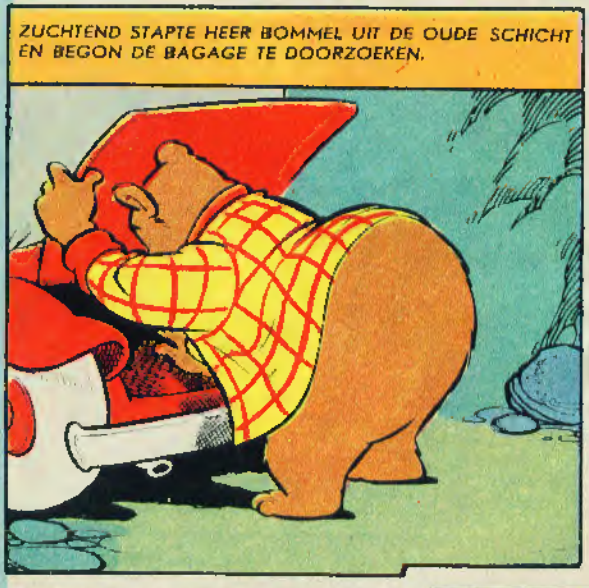
ZUCHTEND STAPTE HEER BOMMEL UIT DE OUDE SCHICHT EN BEGON DE BAGAGE TE DOORZOEKEN.

JA, DIT WAS EEN EENVOUDIGE, MAAR KNAP BEDACHTE OPLOSSING. NU TOM POES HET VOERTUIG AAN EEN TOUW VOORTTROK, KON HIJ ONGEHINDERD VAN HET LANDSCHAP GENIETEN. EN TOCH BLEEF HIJ MAAR MOPPEREN...

HEER OLLIE, GINDS STAAT EEN HUIS...! GELUKKIG! MISSCHIEN KUNNEN WE DAAR BENZINE KOPEN. PFFF... IK HOOP HET MAAR, WANT DAT TREKKEN IS ZWAAR WERK!

JONGE VRIEND, STUREN IS NOG VEEL ZWAARDER,... ÉN MOEILIJKER!
HET WAS EEN VREEMDSOORTIG HUIS, DAT DAAR AAN DE OVERZIJDE VAN EEN KOLKENDE BERGSTROOM LAG.

DE BERGBEWONERS BEKEKEN DE TWEE VREEMDELINGEN IN DIEPE STILTE. BLIJKBAAR BESCHOUWDEN ZIJ DE ZWIJGZAAMHEID ALS EEN DER FRAAISTE DEUGDEN.
GROPA! DE BRUG IS TOCH KA.. AU..!
STILTE, MIJN ZOON! NIEMAND HEEFT U IETS GEVRAAGD.
OPNIEUW VERVIELEN DE BERGBEWONERS IN STAR STILZWIJGEN TOT HEER BOMMEL OP MINZAME WIJZE HET WOORD TOT HEN RICHTTE.
WEL... EH... GOEDE MIDDAG, BRAVE LIEDEN.
EEN ZEER GOEDE MIDDAG, EDELE HEER. HET IS ONS EEN GROTE VREUGDE OM U....
W-WE Z-ZAKKEN DOOR DE B-BRUG!
... WELKOM TE MOGEN HETEN IN ONS MIDDEN.
DIE BRUG WAS KAPOT! WAAROM WAARSCHUWDEN JULLIE ONS NIET?

© 1960 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C., Postbus 497. Telefoon 020-36500. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan al te staan. © 1960 Walt Disney Productions.